

ESTE VIAȚA TA VREDNICĂ DE EVANGHELIE ?

Aș vrea să rămânem în picioare pentru rugăciune.

Să ne plecăm capetele și să privim spre Domnul. Dacă aveți cauze care trebuie aduse înaintea lui Dumnezeu, anunțați aceasta ridicând mâinile, apoi să credeți.

Tată ceresc, Îți suntem mulțumitori pentru ziua aceasta care se încheie și devine o parte a Istoriei. Serviciul de dimineață a rămas deja în urma noastră. Cuvintele care au fost vorbite, au fost înregistrate pe bandă, iar într-o zi vom sta față în față cu ele, fie că am spus ceva adevărat, fie că am spus ceva fals. Eu însă cred că ele sunt adevărate, pentru că sunt Cuvântul Tău.

Te rugăm să rezolvi cauzele noastre. Noi am ridicat mâinile spre Tine și-Ți aducem aceste cauze, fiindcă credem că Tu știi de ce avem nevoie și pentru ce ne rugăm. Te rugăm să ne dai răspuns la toate problemele ridicate, pentru că în felul acesta vei fi onorat. Îngăduie aceasta, Doamne.

Vindecă bolnavii din mijlocul nostru, iartă-ne păcatele și îndepărtează necredința. Dă-ne binecuvântarea Ta în seara aceasta, în timp ce ne vom adânci în Cuvântul Tău, ca să vedem deslușit timpul în care trăim. Noi am venit aici cu un singur gând: să învățăm cum să trăim mai predați Ție și cum să ne apropiem mai mult de Tine. Noi vedem că ziua venirii Tale se apropie, de aceea dorim să ne adunăm cât mai des ca să fim învățați de Tine. Îngăduie-ne aceasta Tată, în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Știu că este foarte cald și că locul este peste măsură de aglomerat; ne pare rău că nu avem aer condiționat. Sunt două lucruri pe care aș vrea să le fac pentru biserică

cât de repede pot veni înapoi. Vreau un pian pus în felul acesta, pentru ca pianistul să se uite spre adunare. Aș vrea o orgă de partea aceasta și un aparat de aer condiționat. Noi ne încredem în Domnul și știm că El ne-o va acorda.

Cred că mi-au spus că fratele Hickerson a luat aceasta din revistă și a pus-o pe biroul meu acolo. Aceasta din revistă este constelația de Îngeri despre care am vorbit. Vedeți forma de piramidă? Priviți, aripa întinsă de partea aceasta vine cu pieptul lui în acest fel pe partea dreaptă, așa cum am vorbit de la acest amvon cu luni și luni de zile în urmă. Vedeți? Acolo este ea. Revista Look... sau revista Life o are în ediția din 17 mai. Cred că este ediția din 17 mai.(este corect) Doamna Wood mi-a spus astăzi că mulți au sunat-o și au cerut... Ea este în ediția din mai, 17 mai. Este un nor misterios. Norul este de douăzeci și șase de mile înălțime și treizeci de mile lățime. Despre aceasta vorbim noi aici. Îngerul Domnului a coborât acolo și a scuturat locul și toată....

Știu că există un om... Cred că l-am văzut pe fratele Sothman cu puțin timp în urmă. Stătea pe aici pe undeva. Da, este chiar acolo în spate. El a fost aproape când s-a întâmplat aceasta. Cred că nu eram prea departe de el. Am încercat să trimit vânatul spre el (eu aveam numai binoclul lui), pentru că animalele pe care le vânam nu erau pe dealul lui. Unul s-a dus pe celălalt deal, iar eu m-am dus pe acolo gândindu-mă că dacă ar fi venit pe partea aceea, aș fi tras în aer ca să-i alerg înapoi în direcția lor, să-și poată lua animalul lor. Era un mistreț.

Așadar, m-am dus pe partea cealaltă, dar ei nu erau nicăieri. L-am văzut pe fratele Fred mergând, dar ei nu erau acolo. El s-a dus înapoi, și fratele Norman s-a dus dincolo de deal. M-am întors, m-am dus jos într-o prăpastie mică și am urcat singur vreo milă și jumătate printr-un loc foarte prăpăstios, apoi m-am așezat și m-am uitat în jur. Se făcea târziu. Aveam pe pantaloni „capete de capră”, cum le numim noi, ceva ca un scaiete, și am început să le iau jos exact cum m-am văzut făcând în viziunea pe care v-am spus-o când am fost aici, cu vreo șase luni înainte de a se întâmpla. Mi-am zis: „Este ciudat. Cât este de perfect, sunt aproape de Tucson, cam la...” Vă amintiți că am spus că eram puțin la sud-vest de Tucson. Mi-am zis: „Este ciudat.” Mă uitam la scaieți în felul acesta , luându-i jos de pe pantaloni. Dacă nu ați fost niciodată acolo, este numai pustiu. Nu este ca aici. Lumina este de

vreo douăzeci de ori mai strălucitoare, acolo nu sunt pomi și lucruri cum sunt aici, doar cactuși și nisip.

Mi-am ridicat ochii și cam la o jumătate de milă de mine am văzut o turmă de mistreți care veneau dintr-un loc unde mâncau ceva. M-am gândit: „Ar fi minunat dacă i-aș putea duce pe fratele Fred și pe fratele Norman acolo.”

În seara dinainte, Duhul Sfânt a fost foarte puternic în tabără. El mi-a spus lucrurile care s-au întâmplat, așa că a trebuit să mă ridic și să ies afară. În dimineața următoare m-am dus acolo și am zis: „Dacă pot am să-l duc pe fratele Fred dincolo de muntele acesta.” El era la aproape o milă depărtare pe partea cealaltă, așa că a trebuit să mă duc cam două sau poate trei mile în altă direcție, spre mlaștină, cum o numim noi, sus în vârful acestor munți stâncoși, ascuțiți, să merg jos în direcția aceea și să traversez ca să-l iau și să venim peste ei. Apoi, el a trebuit să meargă până la poala muntelui să-l ia pe fratele Norman, care era la patru sau cinci mile depărtare, și să vină înapoi. A trebuit să pun o bucată de material, să o atârnez acolo, ca să mă orientez în ce direcție să merg când mă întorc.

Eu am venit peste o creastă mică unde erau multe stânci crestate, și acolo, pe partea cealaltă erau urme lăsate de cerbi, oh, la patruzeci, cincizeci de iarzi... Era opt sau nouă urme. Am fugit repede de partea aceasta ca să nu mă vadă mistreții. Ei sunt porci sălbatici, știți, dar sunt cam fricoși.

Astfel, m-am dus dincolo de deal în direcția aceea și am început să alerg pe deal în sus, dar am alergat puțin, când deodată toată zona a răsunat. Nu am auzit niciodată o explozie atât de îngrozitoare. Totul s-a cutremurat și stâncile s-au rostogolit la vale. Am simțit ca și cum aș fi sărit cinci picioare de la pământ. M-am speriat și m-am gândit: „Oh, vai...” M-am gândit că m-a împușcat, că cineva... Aveam o pălărie neagră și m-am gândit că poate s-a gândit că este un mistreț negru alergând pe munte și a tras. Acea a venit foarte repede spre mine. Deodată ceva a zis: „Privește sus!” Acolo era aceea. Apoi El mi-a spus: „Este deschiderea celor șapte Peceteți, întoarce-te acasă!” Astfel, am venit aici.

I-am întâlnit pe fratele Fred și pe fratele Norman cam o oră mai târziu, iar ei erau agitați și vorbeau despre aceea. Ea este acolo! Știința spune că este imposibil ca umiditatea, vaporii sau ceva să meargă atât de sus. Vedeți... Eu nu știu.

Când mergem în străinătate, noi zburăm la nouă mii de picioare, deasupra furtunilor. Aceasta înseamnă aproximativ patru mile. Să zicem că sunt cincisprezece mile până nu mai puteți găsi vapori, dar aceasta era la douăzeci și șase de mile, și a stat acolo toată ziua. Vedeți? Ei nu știu ce este aceasta, dar Îi mulțumim Domnului pentru că noi știm. Mulțumesc, frate Hickerson. O voi ține în biroul meu, iar când vor scrie cartea, păi, o putem pune acolo.

Am primit o notiță... Cred că de când am fost aici ultima dată, numărul nostru a crescut. Numele lui este... Tatăl lui l-a numit David West. Am aici un tip micuț pe care vor să-l dedice Domnului. În seara aceasta? Este bine. Tu ești David, nu-i așa? Ce ziceți dacă aduceți micuțul sus, în timp ce sora noastră va veni la pian și va cânta: „Aduceți-i înăuntru.” Dacă vrea, să vină aici și păstorul ca să dedice băiețelul Domnului.

Noi vom încerca s-o ținem biblic. Acesta este nepotul tău, frate West... Nu pare posibil? Tu ce crezi, soră West? Știți, și eu sunt bunic. Aceasta îmi amintește de fratele Demos Shakarian. El stătea în fața unei mulțimi de oameni și a amestecat toate lucrurile, așa cum fac eu. El a zis: „Știți, i-am spus lui Rose (soția lui) că de când sunt bunică mă simt bătrân. Oh, am vrut să spun bunic.”

Nu ești singur, frate West, aici sunt mulți bunici, și este în ordine. Cred că putem să ne apreciem mult nepoții. Sper că nu sună prea rău, dar noi putem avea mai mult timp cu ei, decât am avut cu copiii noștri. Soția mi-a zis zilele trecute: „Sigur, tu îi iubești puțin, apoi îi dai la mama lor și pleci mai departe.”

Eu am un nepot pe acolo. El zice: „Bunul predică, bunul predică.” Ei l-au dus în spate, iar când m-a auzit la microfon, a zis: „Bunul predică, bunul predică.” „Da, acolo sus”, a spus Billy, dar el a zis: „Nu!” La fiecare convenție la care mă vede, el

strigă: „Bunul predică!” Ei sunt foarte drăgălași. Oh! Să cântăm cântecelul: „Aduceți-i înăuntru!”

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,

Aduceți micuții la Isus. (Fratele Branham dedică un bebeluș).

Știți, eu nu știu alte mâini mai bune în care să-i pun, afară de mâinile Domnului Isus.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminica următoare dimineața aș vrea să vorbesc despre subiectul: „Acuzarea acestei generații pentru răstignirea lui Hristos.” Voi ziceți: „Generația aceasta nu a făcut aceasta!”, dar noi vom afla din Cuvânt dacă au făcut-o sau nu.

Săptămâna aceasta cred că voi fi la o convenție la Houston, iar în ultima săptămână din luna aceasta, mergem la Chicago. Apoi trebuie să-mi duc familia înapoi în Arizona, deoarece copiii trebuie să meargă la școală.

Câți s-au bucurat de citirea Cuvântului și binecuvântările Domnului? Noi toți ne bucurăm foarte mult. Este cald și știu că unii dintre voi veți pleca în seara aceasta acasă. Știam că fratele Rodney și Charlie trebuie să conducă și ei cale lungă. Sunteți în concediu, nu-i așa? Ei bine, am auzit că veți merge la pescuit. Domnul nu i-a alocat omului timp când pescuiește, voi nu îmbătrâniți în timp ce pescuiți. Vedeți? Dacă pot, voi veni și eu să mă atașez vouă, pentru că cel mai bun mijloc de relaxare pe care l-am aflat, este pescuitul.

Odată, am avut o cărticică de la domnul Troutman. Își amintește cineva de domnul Troutman de la Compania de înghețată din New Albany? El avea o cărticică intitulată „Afară la pescuit.” El spunea: „Orice om este fratele lui afară la pescuit, și

ei au întotdeauna o mână de ajutor la pescuit. Apoi a spus: „Omul este mai aproape de Dumnezeu când este la pescuit”, ceea ce cred că este aproape corect. „Bogatul și săracul sunt la fel la pescuit. (Vedeți?) Ei au întotdeauna o mână de ajutor la pescuit.” Și orice lucru era „la pescuit.”

Ei bine, eu vă voi spune ceva despre pescuitul pe care l-am făcut în ultimii treizeci și trei de ani; este vorba de pescuirea sufletelor oamenilor. Fie ca Domnul să ne ajute să câștigăm fiecare suflet care-l putem găsi.

Cineva mi-a atras atenția că azi dimineață am spus „Al doilea Exod”, în loc de „Al treilea Exod”. Duhul Sfânt în forma Stâlpului de Foc, Dumnezeu venit jos în manifestare a scos Israelul din Egipt în Primul Exod. Al doilea Exod a fost când Hristos a scos biserica afară din Iudaism, iar al treilea Exod este când același Stâlp de Foc scoate Mireasa din Biserică. Vedeți? Afară din natural, afară din duhovnicesc și Duhovnicescul afară din duhovnicesc, trei Exoduri. Vedeți? Mai degrabă, duhovnicescul afară din biserică. Apoi, avem cele trei epoci ale lui.

În seara aceasta aș vrea să fac altă bandă și s-o intitulez: „Este Viața Ta vrednică de Evanghelie?” Probabil nu va dura foarte mult, pentru că mă voi referi la câteva versete și notițe pe care mi le-am notat aici. Înainte de a face aceasta, să ne plecăm pentru un moment inimile înaintea Lui.

Doamne Isuse, fiecare om poate să deschidă Biblia prin puterea sa fizică, dar nimeni nu poate să o descopere decât Tu. Doamne, Te rog ajută-mă să iau acest text care este pe inima mea, și să-l trimit prin țară pentru oameni, ca să poată ști ce fel de viață li se cere ca să trăiască. Mulți oameni m-au întrebat: „Viața unui creștin este o viață de slujire, de biserică, de ajutorare a celor săraci și nevoiași, sau înseamnă să fii un membru constant și loial bisericii?” Tată, în seara aceasta, noi dorim să primim răspunsul corect, dat de Cuvântul Tău pe care îl vom citi acum. Te rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Pentru o bază sau fundament, vom citi din **Luca 14**, începând de la **versetul 16**:

„Și Isus i-a răspuns: „Un om a dat o cină mare, și i-a poftit pe mulți.

La ceasul cinei a trimis pe robul său să spună celor poftiți: „Veniți, căci iată că toate sunt gata.”

Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se dezvinovățească. Cel dintâi i-a zis: „Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.”

Un altul a zis: „Tocmai am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă te rog.”

Un altul a zis: „Tocmai m-am însurat și de aceea nu pot veni.”

Când s-a întors robul a spus stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a mâniat, și a zis robului său (Observați, nu sunt slujitori, ci un slujitor): „Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, orbi și șchiopi.”

La urmă robul a zis: „Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc.”

Și stăpânul a zis: „leși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.

Căci vă spun că nici unul din cei poftiți nu va gusta din cina mea.”

Ați observat? Au fost trei trageri sau trei întoarceri: Mai întâi au fost invitați cei

poftiți, dar ei nu au venit. Astfel, a urmat o campanie de vindecare și a adus orbii și ologii, și pentru că mai era loc, el s-a dus afară și i-a silit să vină înăuntru pe buni și răi.

Această pildă poate fi citită și în Matei 22.1-10 Din textul acesta, mi-am luat tema predicii din seara aceasta: **„Este viața ta vrednică de Evanghelie?”**

Isus spune aici că omul a încercat întotdeauna să se scuze ca să nu primească Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă această invitație este dovedită categoric că este la Cina Lui. Deși invitația este făcută la Cina Lui, omul se scuza constant, iar dacă citiți din Sfântul Matei 22, veți vedea că și acolo scuzele au fost la fel.

Aceasta s-a întâmplat prin toate epocile. În pilda aceasta, ni se arată cum El și-a trimis slujitorii ca să i se dea partea Lui din rodul viei. Pe primul slujitor l-au bătut și l-au alungat. Pe al doilea l-au împrășcat cu pietre, l-au batjocorit și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. Și au alungat slujitor după slujitor, oameni cruzi. În final, împăratul și-a trimis fiul, dar ei au zis: *„Iată moștenitorul; veniți să-L ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.”* Și Isus le-a zis: *„Împăratul a trimis, i-a ucis pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.”*

De aici vedem că dacă Dumnezeu îl invită pe un om să facă ceva sau să primească invitația pe care i-o face, și el o respinge, după ce respinge mila nu mai rămâne nimic altceva decât judecata. Dacă treceți linia harului, nu mai rămâne decât judecata. Și noi aflăm că omul a făcut aceasta în toate epocile, așa s-a întâmplat aproape în fiecare epocă din Biblie.

Când Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul Său Noe, a făcut o cale de scăpare pentru toți oamenii care au vrut să fie salvați, dar ei au răs și l-au batjocorit. Dumnezeu le-a făcut o cale de salvare, dar ei au venit cu scuze pentru că nu era după gândirea lor modernă. Nu era așa cum au vrut-o ei și astfel s-au scuzat.

Oamenii au căutat scuze și în zilele lui Moise și în zilele lui Ilie. Ei s-au scuzat și în zilele lui Hristos, și se scuză și astăzi.

El îi vorbea direct lui Israel, celor care au fost chemați la nuntă, dar astăzi se poate aplica la oameni, la biserică; ei au fost îndemnați să vină la Cină, la Cina duhovnicească a Domnului și nu o fac, nu vor s-o facă. Au alte lucruri de făcut, așa că găsesc scuze. Dacă Israelul ar fi primit invitația Lui cu două mii de ani în urmă, nu ar fi cum sunt astăzi. Dar au respins-o și au intrat în judecată. Isus a spus că ei i-au omorât pe profeții trimiși la ei și au adus tot timpul scuze.

Noi am putea privi scuzele oamenilor din diferite timpuri. În zilele lui Isus, El nu s-a afiliat la niciunii dintre ei, așa că au zis: „Când a învățat omul acesta? La ce școală a primit învățătura aceasta? De la ce școală vine? Nu este fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Ioan și Iacov, și așa mai departe, nu sunt frații Lui? Și nu sunt surorile lui printre noi? Atunci de unde are El autoritate să facă aceasta?” Cu alte cuvinte, El nu aparținea de ei. De aceea au zis: „El este Beelzebul; El este un samaritean, are un diavol și este nebun. Este posedat de un duh religios rău, care i-a luat mintea, de aceea stă afară ca un om sălbatic. Să nu-i acordați nici o atenție!”

Noi știm ce s-a întâmplat cu Israel mai târziu, cum au strigat acele cuvinte de osândă care s-au întors apoi asupra lor. Erau atât de siguri că Bărbatul acela este greșit, încât atunci când L-au osândit la moarte, au strigat: „*Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.*” (Matei 27.25). Și de atunci așa a fost.

Isus a încercat să le spună că s-au folosit de scuzele lor ca să-i ucidă pe profeți și pe cei drepti care au venit. Ei au acceptat crezurile omenești, în loc să ia Cuvântul lui Dumnezeu, iar prin faptul că au făcut aceasta, au făcut Cuvântul Lui Dumnezeu fără putere.

Fie că spuneți și recunoașteți că Cuvântul lui Dumnezeu exprimă voia și planul lui Dumnezeu, fie că sunteți de părere că planurile și lucrurile voastre sunt mai

importante; voi trebuie să faceți o alegere: trebuie să alegeți una sau alta. Voi nu puteți să sluiți și lui Dumnezeu și lui Mamona, ci trebuie să spuneți clar: „Acesta este Adevărul!” și nu: „O parte este Adevăr, iar partea cealaltă, nu!”, sau: „Nu este interpretat corect!” Biblia spune clar că Cuvântul lui Dumnezeu nu admite o tălmăcire proprie! Nimeni nu are dreptul să dea o tălmăcire proprie Cuvântului! El este scris exact cum Dumnezeu vrea să-L interpreteze. Cum spune El, așa trebuie să fie. Luați-L așa cum a fost spus, cum este scris aici jos!

Acum ei acceptă crezurile lor și fac Cuvântul promisiunii lui Dumnezeu fără efect pentru ei. Îl ocolesc și sar peste El.

Dacă Rusia ar fi acceptat binecuvântarea penticostală cu șaptezeci și cinci de ani în urmă când Duhul Sfânt a căzut în Rusia, nu ar fi fost astăzi comuniști. Acum șaptezeci și cinci de ani, ei au avut o mare trezire în Rusia. Dumnezeu a venit între ei și au avut treziri mari în Siberia. Dar ce au făcut? Au respins-o, așa că astăzi țara s-a dus, iar bisericile și adunările se pot aduna numai cu aprobare. Ei sunt condamnați, sub judecată, și sunt duși în această furie sălbatică a comunismului, vânduți diavolului.

În urmă cu cincizeci de ani, Duhul Sfânt s-a revărsat în Anglia. Atunci s-au ridicat bărbați puternici, luptători ai credinței ca: George Jefferies, F.F. Bosworth, Charles Price, Smith Wigglesworth, care au oferit Angliei trezirea Duhului Sfânt. Dar ce au făcut ei? Au râs de ei, i-au pus în închisoare, i-au numit nebuni, s-au gândit că și-au pierdut mințile. Bisericile i-au avertizat pe oameni să nu-i asculte. Dar ei au vindecat bolnavii, au scos dracii și au făcut lucrări mari. Anglia a refuzat Evanghelia, de aceea păcatele lor sunt cunoscute în întreaga lume. Dar există o națiune care este mai rea decât Roma și Franța. Ea este o mamă a apostaziei. Este națiunea în care au predicat Finney, Wesley și mulți alți oameni mari. Ce a făcut ea? A refuzat Adevărul, de aceea nu mai are nicio scuză!

Săptămâna trecută sau cealaltă, în ziare s-a scris cum omul a făcut compromis și au intrat spionii înăuntru. Șeful lor i-a prins pe mulți dintre ei, iar revistele au publicat aceasta. Scandalul a fost chiar și în guvernul lor, iar numele lor a fost

publicat în toată lumea, spre rușinea lor. De ce? Pentru că au respins Adevărul. Ea are scuzele ei și este terminată. Anglia a terminat de mult timp cu Dumnezeu.

America nu a vrut să primească marea trezire de vindecare care a urmat trezirii pentecostale, în urmă cu cincizeci de ani. Această trezire a cuprins chiar și capitala națiunii, Washington D.C., și a fost cunoscută de toți: de președinți, vicepreședinți, senat, pentru că de aceste vindecări au avut parte chiar și unii bărbați însemnați, ca kongresmenul Upshaw, care a fost olog șaiszeci și șase de ani. Nimeni nu poate să se ridice și să spună că nu a fost așa, pentru că s-a întâmplat chiar înaintea lor, dar cu toate acestea, au respins-o!

Acesta este motivul pentru care această națiune este osândită în seara aceasta; nu mai există nădejde pentru ea, pentru că a trecut linia dintre milă și judecată. Ei singuri au hotărât cine să controleze națiunea, pentru că sunt stricați până în măduvă: politica ei este putredă; morala acestei națiuni este mai josnică decât orice mă pot gândi, iar sistemul religios este mai putred decât morala. Astfel, toate aceste biserici și toată națiunea, s-au atașat la federația bisericilor și au primit semnul fiarei. Ce lucru! De ce? Cristos le-a dat oportunitatea: „Veniți la Cina Mea,” la Cina Cincizecimii care înseamnă „cincizeci. ”

Când Duhul Sfânt S-a revărsat peste Rusia, ei au fost invitați la o Cină a Cincizecimii, la o Cină duhovnicească, dar ei au refuzat-o. Când Duhul Sfânt S-a revărsat peste Anglia ei L-au refuzat, iar când S-a revărsat peste America, au făcut la fel!

Vedeți? El a făcut trei invitații, a trimis de trei ori și i-a invitat la Cină, dar ei nu au ascultat. Atunci a trimis din nou și a spus: „Mergeți și siliți-i pe cei ce vor să vină! Trebuie să se pună masa. Totul este gata și mai este încă loc.” Eu cred că poate în următoarele câteva luni sau ani, sau oricât ar fi, Dumnezeu va trimite o altă scuturătură peste țară, pentru că pe undeva mai este cineva care este o sămânță rânduită mai dinainte, și Lumina trebuie să o pătrundă, oriunde s-ar afla în lume. Dar națiunea însăși este dusă.

Zilele trecute, jos la Little Rock, sau mai degrabă la Hot Springs, m-am uitat în revista Life de săptămâna aceasta, și acolo am văzut o fotografie în care era un guvernator al Statului New York care dansa în Honolulu cu o femeie. Acela era un om renumit. Oh, ce dizgrație!

Priviți starea națiunii noastre astăzi. Priviți cât de adânc a căzut ea. Priviți sistemul nostru religios astăzi. Cum a fost posibil ca bisericile să ajungă în starea în care sunt acum? Ele au ajuns aici numai pentru că au refuzat Mesajul lui Dumnezeu, invitația să vină la Cină. Puteți spune că o viață ca aceasta este vrednică de Evanghelie? Puteți s-o numiți o viață vrednică de Evanghelie dacă le permite oamenilor să fumeze țigări și să facă alte lucruri ca acestea?

Zilele trecute, o anumită biserică a avut în parc un joc de ligă, iar băiatul cumnatului meu este aruncător de mingi la una din echipe. Era acolo și păstorul copiilor de pe teren și fuma țigară după țigară; el este păstorul unei biserici din vecinătate. L-au văzut și oamenii din adunare, dar au ajuns într-o asemenea stare că nu mai dau nici o atenție la aceasta.

O biserică baptistă mare, pe care o cunosc bine, a ajuns să facă pauză de la școala duminicală, cincisprezece minute, pentru ca păstorul și toți ceilalți să poată sta afară și să fumeze înainte ca să poată veni înapoi să-și facă datoria înaintea Domnului. Ei fac aceasta în fiecare duminică dimineața.

Întemeietorul mișcării baptiste, John Smith, s-a rugat atât de mult lui Dumnezeu pentru o trezire, încât a orbit din cauza plânsului, iar soția lui a trebuit să-l conducă la masă și să-l hrănească cu lingura. Mă gândesc că dacă ar ști în ce stare este biserica baptistă astăzi, s-ar întoarce în mormânt. De ce au ajuns așa? Pentru că au fost invitați și au refuzat. Acesta este motivul. Amintiți-vă că Isus a spus aici că niciunul din cei care au fost invitați și L-au refuzat, nu vor gusta din Cina Lui.

Când Dumnezeu trimite Duhul Sfânt și bate la ușa inimii unui om, iar el Îl refuză de bună voie, uneori Îl va respinge pentru ultima dată, și își va pierde privilegiul.

Atunci, puteți sta într-o biserică, să ascultați Evanghelia, să fiți de acord cu Ea și să ziceți: „Știu că este corect,” dar niciodată nu veți putea face mai mult. Vedeți? Voi doar simpatizați cu Ea. Eu pot spune: „Cred că aceea este o bancnotă de zece mii de dolari”, dar aceasta nu înseamnă că o am. Vedeți? Pot spune: „Aceea este o apă rece și bună”, dar refuz s-o beau. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta este Viața veșnică, dar dacă refuzi să o primești, într-o zi vei trece linia dintre har și judecată, și nu vei mai avea niciodată privilegiul să vii s-o primești.

Eu nu sunt răspunzător pentru alții, ci doar pentru cei la care le vorbesc. Dacă este Adevărul, voi Îi datorați viața Lui. Ce este mai prețios pentru voi decât să știți că aveți Viața veșnică?

Cum ar fi dacă v-aș da niște capsule care ar fi dovedite științific că pot să vă facă să trăiți o mie de ani? Ei bine, cred că ar trebui să aduc poliția ca să împrăștie mulțimea adunată. Nu ar trebui să faceți o chemare la altar, ci ar trebui să-i alungați de acolo. Și aceasta ca să trăiți o mie de ani! Nu uitați că s-a dovedit că Dumnezeu cel veșnic v-a făgăduit Viața veșnică, prin puterea învierii Lui, dar Satana și-a pus legiunile să vă țină departe de Ea. Vedeți?

Știți că este Adevărul, ați auzit Mesajul și știți că este corect, dar cu toate acestea Îl refuzați, căutând o oarecare scuză: „Este prea cald.”, „Sunt obosit astăzi, te voi asculta mâine.” Oamenii caută scuze, dar prin aceasta refuză ziua cercetării și sunt separați de Dumnezeu.

În Vechiul Testament, evreii aveau ceea ce numeau Anul Jubiliar. Astfel, când suna Jubileul, toți cei care erau datori sau robi, puteau să fie liberi. Dar dacă cineva nu voia să iasă, scuzându-se, motivându-se că nu vrea să se întoarcă la ogorul lui, trebuia să fie marcat cu o sulă în ureche, la ușciorii ușii templului. Nu conta câte Jubilee mai veneau, omul acela era vândut pentru totdeauna. El nu se mai putea întoarce niciodată ca cetățean al lui Israel. De ce? Pentru că a refuzat invitația, deși nu trebuia să plătească nimic. Datoria lui era ștearsă, familia lui era liberă și putea să se întoarcă în patria lui să-și ia proprietatea înapoi, dar dacă refuza s-o facă, el nu mai era socotit în Israel și moștenirea lui era dată altuia.

Acest lucru firesc se aplică și duhovnicește. Astfel, dacă noi, ca moștenitori ai Vieții veșnice, auzim Evanghelia și știm că este adevărată, dar refuzăm s-O ascultăm și O respingem, primim semnul fiarei.

Cineva a zis: „Va fi un semn al fiarei, dar acela va veni cândva!” Lăsați-mă să vă spun că el a venit deja. Vedeți? Imediat ce a început să cadă Duhul Sfânt, a început să fie aplicat și semnul fiarei.

Vedeți, voi aveți numai două posibilități: una este să Îl acceptați și să luați Pecetea lui Dumnezeu, și a doua, să Îl respingeți și să luați semnul fiarei. Cine refuză Pecetea lui Dumnezeu, primește semnul fiarei. Înțelegeți ce vreau să vă spun? Dacă respingi Pecetea lui Dumnezeu, iei semnul fiarei, iar Biblia spune că toți cei care nu au fost pecetluiți cu Pecetea lui Dumnezeu, au luat semnul fiarei.

Când a sunat trâmbița, toți cei care au vrut să fie liberi, au putut pleca, dar cei care nu au vrut, au fost însemnați. Vedeți, dacă vorbim despre semnul fiarei în viitor, ne gândim la descoperirea lui reală, când vă dați seama de ceea ce ați făcut deja și va fi prea târziu. Vedeți? La fel este cu Duhul Sfânt; El trebuie să Se manifeste când Îl vedem pe Domnul Isus venind în slavă, simțim puterea de transformare, vedem morții înviind din mormânt, și știm că într-o secundă vom fi schimbați și vom avea un trup ca al Lui. El se va manifesta. Dar vedem că cei care au respins-O, vor fi lăsați afară.

Nu a spus Isus că fecioarele au ieșit să-L întâmpine pe Hristos? Unele dintre ele au adormit la prima strajă, altele la a doua, la a treia, la a patra, la a cincea, la a șasea, până la a șaptea strajă. Dar în a șaptea strajă a venit strigătul: „*lată, vine Mirele, ieșiți să-L întâmpinați!*” Atunci, cele care au adormit, s-au trezit: din toate epocile, de la Cincizecime încoace, s-au trezit. Vedeți, s-au trezit de la a șaptea Epocă a Bisericii, până înapoi; iar cele care au trăit în această epocă a bisericii, au fost schimbate și au intrat. Chiar în timpul când au intrat ele, fecioarele adormite (nechibzuite) au venit și au zis: „Vrem să cumpărăm și noi din uleiul vostru.”

Dar cele înțelepte le-au zis: „Avem doar cât ne trebuie nouă. Mergeți la cei ce vând.” Dar în timp ce încercau să primească acest ulei, a venit Mirele. Niciodată nu a fost un astfel de timp în istoria lumii, ca acum, când episcopalii, bapțiștii, metodiștii, prezbiterienii... Ziarele sunt pline, ziaarele religioase Îl laudă pe Dumnezeu pentru că toți încearcă să primească Cincizecimea, să primească Duhul Sfânt. Oamenii nu-și dau seama că aceasta se întâmplă conform Cuvântului lui Dumnezeu. Dar în timp ce încercau să vină înapoi, Mirele a venit și a luat Mireasa, iar ele au fost aruncate în întunericul de afară pentru judecată, pentru că au respins invitația lor. Toți oamenii sunt invitați să vină. Dumnezeu a trimis în fiecare epocă Lumina lui, dar a fost respinsă, și astăzi este la fel ca în celelalte zile. A respinge ziua cercetării... Când Dumnezeu face o cercetare bisericii și oamenilor, ei trebuie s-o primească atunci. Nu amânați până anul viitor, până la următoarea trezire, pentru că acesta este ceasul: „Astăzi este ziua salvării.”

Amintiți-vă că Dumnezeu nu a trimis niciodată un Mesaj fără să-L fi dovedit Supranatural. Isus Însuși a zis: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările Lui, credeți lucrările, dacă nu Mă puteți crede pe Mine.”* (Ioan 10.37-38). Când Îl vedeți dovedit și manifestat...

A venit timpul când ea Îl respinge și este găurită cu sula la ureche, așa că nu-L mai aude. Acum, ia Confederația Bisericilor și merge să primească semnul fiarei.

Una din cele mai mari ambiții (cineva mi-a dat ziarul chiar acum) ale acestui papă nou este să unească bisericile împreună. Ei o vor face la fel de sigur cum stau eu aici, iar protestanții cad în aceasta. Vedeti, Biblia, Pavel-profetul Domnului a zis: *„Ziua aceea nu va veni înainte de a veni lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării care stă în templul lui Dumnezeu, înălțându-se deasupra lui Dumnezeu și dându-se drept Dumnezeu, iertând păcate pe pământ”* și așa mai departe. Acest lucru nu putea să se întâmple până la cădere, până când biserica începe să se depărteze de Cina duhovnicească, să se tragă înapoi și să se organizeze. Astfel, descoperirea nu mai stă cu biserica.

Amintiți-vă că Israel a umblat zi și noapte cu Stâlpul de Foc; când Se mișcat Stâlpul

de Foc, s-au mișcat și ei cu El. El era un Foc noaptea și un Nor ziua. Astfel, El poate veni oricând, ziua sau noaptea. Și oriunde era El, acolo s-a făcut o împăcare ca să nu greșescă și să nu-L vadă. El era o Lumină noaptea și un Nor în timpul zilei, iar ei L-au urmat. Da, domnule.

Martin Luther L-a văzut. Și ce a făcut? A ieșit din catolicism. Dar ce au făcut ei? Ei au zidit un garduleț în jur, zicând: „Noi suntem luterani. Aceasta este.”

Când Wesley l-a văzut mișcându-Se mai departe, L-a urmat, dar ce au făcut ei? Au zidit un gard în jurul lui, zicând: „Aceasta este.” Ce a făcut Lumina? S-a dus din nou drept înainte.

Penticostalii L-au văzut plecând, și ce au făcut? Au ieșit afară din wesleyeni, nazarineni, și așa mai departe, dar ce au făcut și ei? Au zidit în jur un garduleț numit: „Noi suntem unitarieni!”, „Noi suntem trinitarieni!”, „Noi suntem uniți!”, și toate acestea. Ce a făcut El? Dumnezeu S-a mișcat drept afară din ele.

Vedeți, noi nu putem sta pe loc, ci trebuie să Îl urmăm în fiecare zi, în fiecare oră a zilei, la orice pas. Noi trebuie să fim călăuziți de Domnul Isus Hristos, pentru că altfel luăm o viață de organizație, și o viață care nu Îl urmează pe Hristos zilnic, nu este vrednică.

Un om care este creștin de duminică, merge la biserică, stă acolo în spate și se gândește că aparține de biserică pentru că face aceasta, aceea sau cealaltă, dar luni va fura și va minți... iar femeile vor merge pe plajele publice și vor ieși pe străzi cu haine imorale...

M-am gândit că prima doamnă nu a purtat machiaj înaintea papei, dar când a venit înapoi, și-a coafat părul ca model pentru femeile din națiune, iar îmbrăcămintea ei, când a devenit mamă, a făcut ca fiecare femeie din țară să vrea să poarte acele rochii de mame. Aceasta este! Ea este un exemplu, iar ele se

Îmbracă cu duhul lumii care nu are ce căuta în Biserica Dumnezeului celui Viu.

Femeile ar trebui să privească la Isus Hristos și s-o ia ca exemplu pe Sara și pe femeile din Vechiul Testament.

Aseară am predicat pe undeva că femeile trebuie să asculte de soțul lor. Să asculte ? Da! Aceasta a ieșit demult din ceremonialul căsătoriei. Ele nu o vor face. Nu, domnule! Ele trăiesc în America, așa că nici nu vor să audă de supunere! Dar cât timp nu vreți să faceți aceasta, nici să nu încercați cândva să vă numiți creștine, pentru că nu sunteți. Nu contează cât de mult dansați și vorbiți în limbi, dacă nu ascultați de soțul vostru, sunteți în afara voii lui Dumnezeu. O femeie care umblă pe stradă cu pantaloni scurți și face aceste lucruri să nu se numească creștină! Voi nu puteți face aceasta și să spuneți că sunteți creștine. Nu puteți sta în Prezența lui Dumnezeu în felul acesta!

Observați! Găuriți în ureche, însemnați, și nu veți mai auzi niciodată. Amintiți-vă că acela este un semn al închiderii urechilor. Voi nu veți mai auzi, nu veți mai asculta; niciodată nu veți mai fi în stare să ajungeți, să o faceți din nou.

Oh, ea nu crede! Oh, vai! Nu spuneți că crede. Nu! Așa cum am spus în seara din ultima duminică, în „Strălucirea Luminii Roșii”, femeile devin tot mai frumoase. Frumusețea nu este împotriva femeilor, problema este ce fac ele cu ea. Vedeți, ea este pusă pentru ispită, așa cum a fost pusă Eva înaintea pomului.

Fiecare om, fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să treacă prin acel ceas de testare. Aceasta este epoca femeilor, aceasta este națiunea femeilor și ea trebuie să treacă prin această testare. Dacă ea este o femeie frumoasă și se comportă ca o soră, binecuvântarea Domnului este peste ea, dar dacă știe aceasta și se expune, arată că are un duh rău peste ea. Ea nu vrea să fie așa, multe dintre ele nu vor să facă aceasta, dar nu-și dau seama că...

Vreți să-mi spuneți că o femeie decentă, poate să se îmbrace cu hăinuțele pe care le poartă ele pe stradă?

Eu am două fetițe care stau aici. Nu știu care va fi viitorul acestor copii, dar mă rog pentru ei deoarece copiii de astăzi nu le poți spune multe. Ei nu sunt imuni la încercări și trebuie să stea pe propriile lor picioare înaintea lui Isus Hristos și să răspundă. Ei nu pot merge pe ceea ce cred eu sau mama lor. Eu nu știu ce va fi cu fetele mele, dar dacă ar merge pe stradă cu felul acela de haine, iar un bărbat le-ar insulta pentru felul cum sunt îmbrăcate, nu cred că l-aș putea condamna pe el, ci le-aș condamna pe ele pentru că nu trebuie să facă aceasta.

Ascultați! Ei învață că omul nu este mai mult decât un animal, că vine din rasa animalelor, dar animalele...

Un câine merge la micuța femelă la o anumită vreme... pe după garduri, deoarece micuța femelă este în starea aceea. Așa este la porci, la vite și la orice alt animal... iar dacă noi suntem din viața animală, partea fizică... atunci când o femeie se expune în felul acela, dovedește că este la fel ca un cățeluș, același lucru. Exact! Altfel, nu ar face aceasta. Ea știe, natura o învață că bărbatul se va uita după ea, iar Biblia spune că *„oricine se uită la o femeie și o pofteste în inima lui, a și comis adulter cu ea.”* (Matei 5.28).

Aceasta aduce un timp de încercare. Diavolul le face pe femei tot mai frumoase, le dezbracă și le pune acolo ca să vă testeze. Bărbaților, întoarceți-vă capetele! Fiți fiii lui Dumnezeu! Femeilor, îmbrăcați-vă ca fiicele lui Dumnezeu, ca să nu răspundeți în ziua aceea pentru adulter.

Nu contează cât de inocentă este femeia aceea. Poate nu s-a gândit niciodată în mintea ei să facă rău, dar păcătosul acela s-a uitat la formele ei, iar în ziua judecății va trebui să răspundă pentru aceasta. Dar cine este vinovat? El? Nu, voi! Acolo sunteți! Imorale!

Priviți națiunea aceasta. În trecut, femeile purtau fustele lungi până la genunchi și trebuia să mergem la Paris să le cumpărăm, dar astăzi, vine Parisul aici să le ia. Au ajuns atât de murdare încât Parisul nici nu poate ține pasul cu noi. De ce? Din cauza respingerii Evangheliei. Parisul nu o are, ei sunt sută la sută catolici. Protestanții nici nu pot ajunge acolo. Uitați-vă la Billy Graham. Eu cred că în tot Parisul sunt numai șase sute de creștini, protestanți; șase sute din milioanele de acolo. Aceia nu sunt creștini umpluți cu Duhul Sfânt, ci sunt protestanți. Șase sute din milioane și milioane. Vedeti, ei nu au avut oportunitatea să-L respingă.

Dar oamenii aceștia au Evanghelia. Ei se îndepărtează de Mesaj și de Evanghelia pe care au văzut-o demonstrată, se amuză de Ea din cauza unei doctrine prostituate care i-a țesut, sau a unui păstor care stă la amvon gândindu-se mai mult la un dolar și la tichetul de masă decât la sufletul oamenilor la care le predică... Corect! Aceasta au făcut, iar acum ea conduce lumea!

Vă amintiți că demult, cu vreo douăzeci de ani în urmă, am predicat despre subiectul: „Vă voi arăta zeița Americii”, și am avut aici o tinerică. Acum, ei ajung la ceea ce au cerut, o vor avea! Aceasta-i tot.

Nu, ei nu vor crede, nu, domnule! Ele vă vor face să știți că sunt cetățene americane și au dreptul să facă ce vor.

Lăsați-mă să vă spun că politica nu va merge niciodată. Nu, domnule! Democrația nu va merge niciodată pentru că este putredă până la os. Dacă s-ar putea baza pe credința creștină, ar fi bună, dar când o puneți în lume, este ca un vas cu pânze fără ancoră. Acesta este adevărul. Priviți politica. Ei obțin tot ce vor prin crime...

În seara aceea când am predicat acolo jos, am încercat să salvez viața celor doi copii. Ei sunt la fel de vinovați cum aș putea fi eu. Chiar și avocatul lor a venit la spatele meu și a spus: „Este corect! Nici eu nu aș vrea să li se ia viața. Dacă veți privi rapoartele criminaliste, cine sunt cei uciși pe scaunul electric? Nu cei bogați, pentru că ei își permit să plătească un avocat bun care face ceva trucuri murdare,

tot felul de manevre și mituiesc ca să-și scoată clientul nevinovat. Dar cei săraci nu au suficienți bani să-și cumpere o mâncare decentă. Așa s-a ajuns aici, iar ei îi numesc ignoranți și le dau pedeapsa capitală.”

Atunci am zis: „Prima crimă care s-a făcut cândva în lume, a fost când un frate l-a ucis pe celălalt, dar Dumnezeu nu i-a luat viața din cauza aceasta, ci l-a însemnat pentru ca nimeni să nu-i ia viața!” Corect! „Acela este Judecătorul Suprem!” După această discuție, ei au amânat sentința și vor avea o altă înfățișare. Desigur, vor primi închisoare pe viață sau unsprezece ani și poate cauțiune. Ei sunt vinovați, sigur că sunt vinovați și trebuie închiși pentru restul vieții, dar nu trebuie să li se ia viața. Niciun om nu are dreptul să ia viața altui om. Nu, domnule! Într-adevăr, nu.

Ei nu pot crede că nu sunt în voia lui Dumnezeu, fiindcă nu au auzit destul despre aceasta, și și-au închis urechea pentru Adevăr.

Nici egiptenii nu au vrut să recunoască faptul că gruparea aceea de holly-rollers era în voia lui Dumnezeu. Cum puteau ei să știe că un om simplu venit din pustie, cu barba atârând în jos, a venit la Faraon și a spus: „Faraon, vin în Numele Domnului. Lasă-i liberi pe copiii lui Israel!” Faraon a zis: „Cine, eu? Scoateți-l afară!”, și l-a trimis de acolo. Dar Moise a spus: „Dacă nu faci aceasta, Domnul Dumnezeu va lovi națiunea aceasta!”

„Scoateți-l afară pe bătrânul acesta maniac! Soarele i-a copt mintea!” Vedeți? Dar judecata a venit, pentru că acest bărbat era un profet și îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” Ei nu au vrut să creadă, dar s-a întâmplat exact cum a spus. Roma nu a vrut să creadă, dar s-a întâmplat întocmai.

Israel nu a vrut să creadă că Isus era Mesia. Ei priveau la acea ceată din Galileea și spuneau: „Nu sunt ei toți galileeni? De unde au venit? Cu ce fel de gloată merge El? Sunt cei mai săraci, cu ei are părtășie El, cu gloata aceea se asociază El! Aceia vin să îl asculte, ei care nu știu nimic. Nu sunt oameni aleși, nu sunt intelectuali ca noi, ci sunt un grup de oameni săraci.” Același lucru îl auziți spunându-se despre

trezirea din această zi: „Ce fel de gloate îl ascultă? Ce fel de oameni merg la aceste adunări? Ce fel de oameni sunt ei?”

Nu demult, am auzit pe cineva spunând... ei bine, era tatăl vitreg al lui Hope și eu i-am spus despre botezul Duhului Sfânt. El mi-a zis: „Cine va crede așa ceva, în afară de aceia care vin la tine? Să vină un om de afaceri din oraș și să spună că a primit Duhul Sfânt, iar atunci voi crede.”

„Nu te îngrijora, el nu o va spune niciodată”, am răspuns eu. Bărbatul acesta a murit deodată, fără Dumnezeu. Fiți atenți ce faceți! Fiți atenți ce spuneți! Voi vreți o viață vrednică de Evanghelie. Corect!

Israel nu a crezut grupul acela de oameni care îl urma pe Omul acela ciudat care se numea Isus din Nazaret. Ei credeau că El s-a născut nelegitim și că Iosif ar fi tatăl Lui: „Păi, tatăl lui este Iosif, iar Maria a trebuit să aibă acest copil înainte de a fi căsătorită. Păi, El este nelegitim! Nu este decât un fanatic, unul din acei tipi ciudați. Nu vă duceți să îl ascultați!” Ce au făcut prin aceasta? Și-au trimis sufletele în iad.

Isus a spus: „*Dacă un orb conduce pe un alt orb, cad amândoi în groapă.*” Corect. Ei nu au știut, nu au putut să creadă aceasta. Ei nu puteau să înțeleagă că niște oameni simpli, cu un Mesaj simplu, refuzat de toți, putea aduce pieirea națiunii. Ei nu au putut înțelege acel grup de oameni simpli, obișnuiți, înjosiți... Știți, Biblia spune că oamenii săraci l-au ascultat pe Isus cu bucurie.

Când am fost în Mexic, s-a întâmplat ceva deosebit. Generalul Valdens, ales de Dumnezeu, a zărit Lumina lui Dumnezeu într-o adunare. El era catolic și era militar, unul dintre cei mai mari generali din Mexic, dar a venit smerit la altar și a primit botezul Duhului Sfânt. El avusese o dorință adâncă de a primi mai mult de la Dumnezeu. Eu m-am hotărât să mă duc acolo; Domnul m-a condus și am avut o viziune. I-am spus aceasta soției mele. Când a făcut aranjamentele, fiind unul dintre generalii lor, un general cu patru stele, el s-a dus la sediul guvernului. Voi

știți că ei sunt foarte împotriva protestanților, și au înțeles că aceste adunări vor fi foarte mari, așa că au adus armata să supravegheze. Ei au închiriat o arenă mare, iar guvernul m-a susținut. Atunci a venit la guvernator unul dintre cei mai mari episcopi ai bisericii catolice și a spus: „Domnule, înțeleg că lași să vină să vorbească unul care nu este catolic.” El a răspuns: „Da, și ce este cu aceasta?” Păi, nu poți avea un asemenea om aici! Până acum guvernul nu a făcut așa ceva!”, a răspuns episcopul.

„Am făcut-o acum!” Episcopul a continuat: „Bărbatul acesta este cunoscut și vor veni să-l asculte mii de oameni.” Generalul Valdens este un bun prieten al meu, iar președintele este un protestant metodist. Astfel, el a zis: „Din câte știu, omul acesta are o reputație bună. Generalul Valdens s-a convertit prin acest om.” „Păi, din câte știu, este o persoană apreciată și mii de oameni spun că vor veni să-l asculte”, a spus episcopul. „Ce fel de oameni sunt aceștia, domnule? Doar cei neștiutori îl vor asculta pe un asemenea om!”

Atunci președintele a spus: „Domnule, voi îi aveți de cinci sute de ani, de ce sunt ignoranți?” Aceasta a fost suficient, și a încheiat discuția. Oh, vai! Aceasta le-a tăiat carnea. Da, domnule! Da!

Când a fost înviat băiețelul acela, eu am trimis un om la cabinetul medicului. Doamna a spus în spaniolă: „Copilul a murit în dimineața aceasta la ora nouă.” Ploua tare și am avut în jur de zece mii de convertiți la Hristos în fiecare seară. Cu o seară înainte, sus pe platformă, a primit vederea un bărbat orb.

Eu m-am dus acolo și am început să predic prin credință, dar Billy a venit și mi-a zis: „Tată, trebuie să faci ceva cu femeia aceea. Am acolo trei sute de ușieri și nu pot s-o oprească pe femeia aceea care cântărește în jur de o sută de livre.” Era o domniță frumoasă cam așa de înaltă. Oh, poate acela era primul ei bebeluș. Cred că avea douăzeci și trei sau douăzeci și cinci de ani.

Ea stătea acolo, iar părul ei atârna în jos și ținea în brațe un copilaș. Când încerca

să străpungă linia, ei o împingeau înapoi, dar ea se urca pe deasupra lor, cu bebelușul la șold, printre picioarele lor sau orice altceva. Când a ajuns sus, au trebuit s-o alunge de pe platformă pentru că nu aveau nici un număr de rugăciune ca să-i dea.

Billy mi-a zis: „Tată, dacă o las să vină cu copilul mort, fără să aibă număr de rugăciunea, ceilalți oameni care au stat și au așteptat două sau trei zile în ploaie și în soare, vor face scandal.”

„Este în ordine”, am spus eu. Era acolo și fratele Moore și el era la fel de chel ca mine, așa că i-am zis: „Frate Moore, du-te jos și roagă-te pentru bebeluș. Ea nu va ști dacă sunt eu sau nu, așa că du-te tu. Ea nu știe să vorbească engleza.”

Fratele Moore a zis: „Bine, frate Branham”, și a pornit spre ea. Apoi am zis: „În timp ce...”, și am văzut în fața mea un copilaș mexican mic care râdea. „Așteaptă puțin! Lasă domnița aceea să vină.” „Tată, nu pot face aceasta”, a spus Billy, dar eu i-a spus: „Billy, am avut o viziune!” „Oh, este altceva”, a răspuns el.

Astfel, mulțimea s-a dat la o parte și au adus-o sus. Ea a venit și a căzut în genunchi cu rozariul de rugăciune în mână, dar eu i-am spus: „Ridică-te!”, apoi am zis: „Tată ceresc, nu știu ce vei face, nu știu dacă vrei s-o mulțumesc pe femeie cu o rugăciune pentru bebeluș, sau ce vrei, dar îmi pun mâinile peste el în Numele Domnului Isus.” Am făcut același lucru ca atunci când fratele Way a căzut zilele trecut mort pe podea. Și iată că pătura s-a mișcat și bebelușul a început să țipe, a înviat.

Eu l-am trimis pe fratele Espinoza să meargă cu ea la doctor, ca să ia de la el o declarație care să dovedească faptul că bebelușul acela a murit în cabinetul său, de pneumonie (era cam ora zece seara), în dimineața aceea la ora nouă. El a primit declarația legală a doctorului, așa că ziarele nu au mai putut să păstreze tăcerea, și au venit să-mi ia un interviu. Ei m-au întrebat: „Crezi că pot s-o facă și sfinții noștri?” „Dacă trăiesc”, am răspuns eu. „Oh”, a spus el, „dar nu poți fi un sfânt

până când nu mori!” Ia te uită! Vedeți?

Ați văzut zilele trecute, că ei au prezentat în ziar o călugăriță? Oh, un nou sfânt! Ea a murit cu o sută de ani în urmă și ei au canonizat-o acum și au făcut-o sfântă. Au spus că ea a venit înapoi din morți și s-a rugat pentru ceva persoane bolnave care au avut leucemie, nu-i așa? Așa au scris într-una din reviste. Gândiți-vă că au încercat s-o prezinte când existau sute și sute de cazuri chiar sub nasul lor. De ce? Ca să atragă biserica protestantă în lucrurile acelea (vedeți?). Dar lucrările reale ale Domnului, care sunt dovedite și susținute desăvârșit, nu îndrăznesc să le publice în ziar. Ia te uită! Ei au primit o invitație și au respins-o. Da, domnule!

Ei nu pot înțelege cum este posibil ca un Mesaj simplu și un popor simplu... dar faptul că-L resping îi va face să meargă în haos.

Cu câțva timp în urmă, la Grants Pass, Oregon, a venit la mine o fată catolică, reporter la un ziar. Ea avea în mână o țigară și mi-a zis:

„Aș vrea să vorbesc cu tine.”

„Despre ce?”, am întrebat-o eu.

„Aș vrea să-ți pun câteva întrebări despre religia voastră.”

„Ce ai vrea să întrebi?” Și ea a zis:

„Prin ce autoritate faci aceste lucruri?”

„Printr-o chemare divină, în Numele lui Isus Hristos.” Ea a devenit tot mai

Îndrăzneată, așa că am spus: „O clipă, te rog.”

„Dacă ar trebui să am părtășie cu grupul acela de ignoranți, n-aș vrea să fiu creștină!” Și a adăugat:

„Ei au pretenția că într-o zi vor stăpâni pământul, de aceea sper că atunci nu voi fi aici!”

„Nu te îngrijora, pentru că nu vei fi.”

„Păi, toate prostiile acelea și țipetele...” a continuat ea.

„Pretinzi că ești catolică?”

„Da, sunt”, a răspuns ea.

„Știi că fericita fecioară Maria a trebuit să primească Duhul Sfânt, să vorbească în limbi și să danseze în Duh, la fel cum au făcut ei, înainte ca s-o poată primi Dumnezeu? Tu o numești mama lui Dumnezeu.”

„Nu are sens! Nu poți să iei numai Biblia”, a răspuns ea.

„Atunci de unde știi ce este adevărat și ce nu este adevărat?”

„Eu mă bazez pe cuvântul bisericii mele”, a spus ea.

„Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, și te îndemn să citești în Ea. Maria a fost între cei care au primit botezul Duhului Sfânt în odaia de sus, exact ca ceilalți, și voi o numiți mama lui Dumnezeu? Apoi, numiți grupul acela un gunoi! Nu te îngrijora, nu vei fi acolo, nu vei avea mult timp să te îngrijorezi cu privire la aceasta, dacă acesta este singurul lucru pentru care trebuie să te îngrijorezi. Mai bine te-ai îngrijora cu privire la sufletul tău păcătos, fată!” Și am plecat.

Acum, gândiți-vă la toate acestea. Dumnezeu o face foarte simplu. Cum a putut Ahab, Izabela și poporul din timpul profetului Ilie să creadă că el a fost un vrăjitor, un spiritist? Ahab chiar a spus: „Iată-l pe cel care a cauzat toată problema aceasta în Israel!” dar Ilie a zis: „Tu ești cel care tulburi Israelul!”

Cum s-ar fi putut gândi națiunea aceea, că respingerea Mesajul acestui om cu fața nerasă, fără haine preoțești și așa mai departe, le va aduce condamnarea? Cum puteau să se gândească la aceasta Egiptul care stăpânea lumea, Faraonii și demnitarii lor? Ce urmări putea avea respingerea unui profet bătrân de optzeci de ani cu barba atârând și cu părul cărunt, un fugar care a venit acolo cu un mesaj: „Lasă poporul să plece sau Dumnezeu vă va distruge națiunea! Faraon, trebuie să mă ascuți!”?

Cum putea să facă Faraon aceasta? Să asculte de Moise? Poate s-a gândit: „Să ascult de bătrânul acesta? Nici nu mă gândesc! Dacă îl resping pe individul acesta îmi va fi distrusă națiunea?” Dar, chiar așa a fost. Oh, vai! Să ne oprim puțin, să ne rugăm și să ne gândim. În ce zi trăim? Unde suntem? Într-o altă epocă modernă, științifică. Mai bine ne-am gândi. Dacă v-ați opri și v-ați ruga puțin, v-ați simți mai bine. Corect!

Creștinul nu este o unealtă mecanică într-un mare sistem religios, o unealtă care ține mișcarea unei organizații religioase. Acela nu este creștin. Creștinul trebuie să fie asemenea lui Hristos. Nimeni nu poate fi creștin până când nu vine Hristos, Viața lui Hristos în el. Ea produce în voi Viața pe care a trăit-o Hristos, și faceți lucrurile care le-a făcut Hristos.

Despre ce vorbesc eu? Despre relația voastră personală cu Hristos. Ce este aceasta? Este viața voastră vrednică de Evanghelie? Acum, vă voi arăta temelia aceasta ca să vedeți că bărbații și femeile care sunt recunoscute...

În ultima duminică seara, am uitat să amintesc Geneza 6.4. Cei care își luau de neveste pe fiicele oamenilor erau bărbați renumiți, și este prezis că se va întâmpla din nou. La venirea Fiului omului va fi la fel ca în zilele lui Noe, când ei și-au luat femei, nu soții, și au umblat după carne străină.

Priviți la Anglia cu câteva săptămâni în urmă. Priviți în State... Peste tot este plin de prostituție. Oameni mari, oficialități înalte, aleargă după femei și aduc rușine peste națiune. Ați citit despre cazul acela din Anglia, unde o spioană a dus la cădere un bărbat din guvern, deși avea o soție frumoasă.

Ceea ce ne trebuie astăzi sunt fiii lui Dumnezeu. Avem nevoie de fiii lui Dumnezeu în guvern. Corect! Un împărat evlavios va opri toate prostiile acestea și nu va fi manevrat de nimeni.

David a fost un astfel de împărat. Calea adevărată este ca Dumnezeu să fie Împăratul, și El trimite profeți. Înainte ca ei să aibă un împărat, Samuel i-a spus poporului că Dumnezeu este Împăratul lor. „V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?” „Nu,” au răspuns ei, „tot ce ai spus a fost adevărat.” „Am luat vreodată ceva de la voi?” „Nu, nu ai făcut aceasta.” El le arăta că Dumnezeu este Împăratul lor și că niciodată nu le-a spus decât ceea ce era corect înaintea Domnului. „Dumnezeu este Împăratul vostru!”

Oh, Samuel, noi știm că ești un om bun și credem că Cuvântul Domnului vine la tine, dar vrem un împărat.” Vedeți? Și aceasta au primit.

Penticostalii au vrut o organizație, și o au. Corect! Ei au vrut să fie ca celelalte biserici. Așa sunteți! Mergeți înainte dacă aceasta vreți, dar Împăratul nostru este

Dumnezeu și la aceasta rămânem. Da, domnule!

De ce fac oamenii aceasta? Așa au făcut în zilele lui Hristos și așa cum au făcut în fiecare epocă, ei găsesc o scuză. Ei au crezurile lor. Astăzi voi nu spuneți: „Mi-am cumpărat vaci și trebuie să le mulg.” Poate nu aveți acel fel de scuză, dar oamenii pot veni cu alte scuze: „Eu sunt prezbitarian și noi nu credem aceasta.”; „Eu sunt baptist. Noi nu credem în aceste lucruri.” Sau: „Eu sunt luteran.” Ei bine, aceasta nu are nimic a face cu credința. Aceasta nu înseamnă că ești un creștin, ci arată că aparții de un grup de oameni care sunt organizați.

Tu aparții de loja luterană, de loja baptistă sau loja Penticostală. Nu există o biserică penticostală sau biserica baptistă; acelea sunt loja baptistă, loja penticostală, loja Prezbitariană. Există o singură Biserică și o singură cale prin care poți intra în Ea, iar aceasta este prin nașterea din nou.

Voi sunteți născuți în Biserica lui Isus Hristos ca un mădular al Trupului Lui, un reprezentant duhovnicesc al cerului. Apoi semnele arată că Hristos este cu tine și trăiește prin tine.

O, creștinilor, voi trebuie să aveți o legătură personală cu Dumnezeu! Ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, trebuie să intri într-o legătură de rudenie cu Dumnezeu. El trebuie să fie Tatăl tău, ca să fii fiul Lui, pentru că numai fiii și fiicele Lui sunt mântuiți; nu membrii unei biserici, ci fiii și fiicele. Aceasta se poate face numai într-un singur fel: prin nașterea din nou. Numai nașterea din nou produce înrudirea cu Dumnezeu. Este corect? Numai așa devenim fii și fiice.

Când se întâmplă aceasta, omul întreabă: „Ce să facem după ce ne-am născut din nou?” Mulți îmi pun această întrebare: „Ce să fac după aceea, frate Branham?” Dacă sunteți născuți din nou, toată natura voastră este schimbată, sunteți morți față de lucrurile pe care le-ați gândit cândva.

Voi ziceți: „Ei bine, frate Branham, eu L-am primit când m-am atașat la o biserică!” Ei bine, Dumnezeu a spus că Isus Hristos este Același ieri, astăzi și în veci; El vindecă încă bolnavii; El arată încă viziuni... „Dar biserica mea nu învață aceasta, frate Branham!” Aceasta arată că tu nu ești născut din nou. Vedeți? Nu puteți fi, pentru că este același Dumnezeu și Viața Lui este în voi, așa cum firește este în voi viața tatălui vostru. Astfel, dacă Viața lui Dumnezeu este în voi, dacă același Duh care era în Hristos este în voi, cum este posibil ca Duhul care a trăit în Isus Hristos și a scris aceasta, să vină jos în voi și să nege ceea ce a scris? Vedeți? Nu o poate face. Duhul va întări fiecare Cuvânt cu „Amin.”

Poate ziceți: „Ei bine, eu sunt un membru bun al bisericii.” Aceasta nu are nimic a face cu ceea ce vorbim noi. Eu știu că păgânii... Jos în Africa între frații mei de culoare, am aflat morala lor mai înaltă decât morala a nouăzeci la sută din americani.

Dacă într-un anumit trib, o fată a ajuns la o anumită vârstă și nimeni nu o cere în căsătorie, ei știu că ceva nu este în ordine cu ea și o excomunică. Atunci ea își ia jos însemnele tribului și pleacă în oraș. Când o fată se căsătorește, ea este testată dacă este fecioară, iar dacă nu este fecioară, trebuie să spună cine a făcut-o, și sunt uciși amândoi. Nu ar fi uciși mai mulți în America dacă s-ar face aceasta? Vedeți? Și voi îi numiți păgâni! Oh, vai! Ei pot veni să-i învețe pe oamenii care se numesc membri de biserică cum să trăiască curați. Corect!

În toată călătoria până jos în Africa de Sud, nu am auzit despre nici un caz de boală venerică. Ei nu au așa ceva. Vedeți, aceasta este doar murdăria noastră, a oamenilor albi, pentru că ne-am îndepărtat de Dumnezeu! Acesta este adevărul.

Dacă ați trecut prin nașterea din nou, voi veți crede și veți face tot ce va spune Dumnezeu în Cuvântul Său. Orice vă spune Biblia veți întări cu „Amin,” și nu veți înceta să vă rugați zi și noapte până când Îl veți primi, și tot timpul, deasupra tuturor, veți rodi roada Duhului.

Voi întrebați: „Voi vorbi în limbi?” Poate o vei face, și poate nu. „Voi striga?” Poate o vei face, poate nu. Dar există un lucru sigur pe care-l vei face. Tu vei purta roada Duhului, iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, credința, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea, răbdarea. Amintiți-vă că dacă nu aveți aceste roade, aceasta Îl îndepărtează pe Duhul Sfânt de la voi. Vedeți? Când vă certați cu oricine veniți în contact, înseamnă că acolo este ceva rău. Dacă un predicator citește din Biblie că este greșit să faci un anumit lucru și tu îl respingi, dovedești că nu ești creștin, pentru că Isus a spus: „Îi veți cunoaște după roadele lor.”

Duhul lui Dumnezeu în voi va fi de fiecare dată de acord cu tot ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Duhul Sfânt adevărat Se va potrivi cu Cuvântul. Cuvântul este Duh și Viață, așa cum a spus Isus: „*Cuvintele Mele sunt Duh și Viață.*” Dacă voi aveți Viața veșnică, și El este Cuvântul, cum poate Cuvântul să tăgăduiască Cuvântul? Vedeți? Ce fel de Persoană Îl veți face pe Dumnezeu? Singurul lucru pe care-l știu, este că tu ești creștin numai dacă ești de acord cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și îi iubești pe dușmanii tăi.

Dacă cineva spune: „Aceștia sunt numai niște fanatici sfinți”, trebuie să fiți atenți dacă într-adevăr îl puteți iubi pe un asemenea om care vorbește așa. Dacă îi iubiți indiferent ce fac, veți vedea că...

Răbdarea voastră ajunge atât de lungă încât nu se sfârșește. Nu vă agitați, indiferent ce ar spune cineva despre voi! Dacă te-ai agitat, mai bine roagă-te înainte de a vorbi din nou cu ei. Vedeți? Da! Nu intrați în certuri! Dacă vedeți pe cineva ridicându-se în biserică și spunând „Știți ce? Cutare a spus așa și așa și a făcut așa și așa”, voi să ziceți: „Să-ți fie rușine, frate!”

Dacă ziceți: „Oh, este într-adevăr așa?” și ascultați scandalul, fiți atenți, pentru că Duhul Sfânt nu este o groapă de gunoi. Vedeți? Nu, nu, nu! Inima care este ocupată de Duhul Sfânt este plină de sfințenie, puritate, nu se gândește la rău, nu face rău, crede toate lucrurile, suferă totul și are îndelungă răbdare. Vedeți?

Nu vă certați! Când apare o ceartă în familie, nu vă certați! Dacă mama spune: „Să nu te mai duci la biserica aceea veche! Acum te gândești numai să-ți lași să crească părul și arăți ca o bunică!” Să nu vă certați cu ea. Spuneți-i: „Bine mamă. Este în ordine. Eu te iubesc la fel de mult și mă voi ruga pentru tine cât trăiesc.”
Vedeți?

Să nu vă certați pentru că mânia aduce mânie. Dacă vă certați, Îl întristați pe Duhul Sfânt și El pleacă de la voi. Furia provoacă furie și dragostea naște dragoste. Vedeți? Fiți plini de dragoste. Isus a spus: „*Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții.*” Dragostea este roada Duhului Sfânt.

Ați știut că voi înșivă sunteți un mic creator? Ați știut? Desigur! Desigur, ați întâlnit oameni cu care vă place să stați. Nu știi de ce, dar acest soi de oameni sunt iubitori și te simți atras de ei. Vi s-a întâmplat aceasta? Prin viața pe care o trăiesc, prin felul cum vorbesc, prin conversația lor, creează acea atmosferă plăcută. Dar ați întâlnit și oameni pe care îi evitați de fiecare dată, pentru că întotdeauna vorbesc de ceva rău, sau bârfesc pe cineva. Când îi vedeți, spuneți: „Oh, uite-l că vine și va critica din nou pe cineva.” Se știe deja despre cine vorbesc, povestesc glume murdare, vorbesc despre femei, sau ceva de felul acesta. Chiar dacă aparent sunt oameni cumsecade, nu vă place să stați în prezența lor deoarece creează o atmosferă rea. Ceea ce credeți, lucrurile pe care le faceți, preocupările voastre, ceea ce vorbiți, creează o atmosferă.

Am vizitat un bărbat din acest oraș, la biroul lui. El este administrator sau diacon într-o biserică bună. M-am dus să-l văd pentru o afacere. El avea în birou un radio la care se cânta foarte tare rock and roll sau twist, și erau vreo patruzeci de poze cu femei dezbrăcate. Voi nu puteți să-mi spuneți că el este un diacon sau un creștin adevărat. Dați-mi voie să văd la ce vă uitați, ce citiți, ce fel de muzică ascultați, oamenii cu care vă asociați, și o să vă spun ce fel de duh este în voi.
Vedeți? Da!

Chiar dacă cineva mărturisește că este ceva, nu luați în seamă ce pretinde, pentru

că faptele lui vorbesc mai tare decât cuvintele spuse. El poate mărturisi și să spună că este creștin, dar voi să priviți la ce fel de viață trăiește. Aceasta vă spune ce este el.

Puteți să vă închipuiți un creștin care să vă spună: „Vindecarea dumnezeiască a fost numai atunci, astăzi nu mai este”? Este aceasta o viață vrednică de Evanghelie? „El a fost străpuns pentru păcatele noastre, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” Amin. Chiar dacă voi spuneți: „Eu sunt un diacon.” Nu dau nimic pe aceasta, poți fi și episcop!

În urmă cu doi sau trei ani l-am auzit pe episcopul Sheen spunând: „Un om care va crede și va încerca să trăiască prin Biblie este ca cineva care încearcă să umble prin ape tulburi!” Apoi a spus: „Când voi ajunge în cer... Știți ce? Când îl voi întâlni pe Isus, îi voi spune: „Eu sunt episcopul Sheen,” iar El va zice: „O, da, am auzit-o pe mama Mea vorbind despre tine!” Așa ceva este păgânism. Dumnezeu să aibă milă de oamenii aceștia care hulesc Cuvântul. Eu nu vreau să judec. Cuvântul este Adevărul. Duhul lui Dumnezeu va recunoaște ceea ce a scris El Însuși. El Se identifică cu Scriptura. Ea vorbește despre El, și voi vă identificați cu El prin faptul că credeți Scriptura. Aceasta este mărturia voastră cu care puteți să vă legitimați.

Să nu vă certați cu alții, nici în familie. Cum am spus, dragostea produce dragoste și mânia produce mânie.

Fiți atenți la aceasta. Priviți pentru un moment la Isus. El este Exemplul nostru. (Sper că nu sunteți prea obosiți). Priviți! Să ne uităm doar un minut la Isus. El este Exemplul nostru. El a spus: „V-am dat un exemplu, ca voi să le faceți altora așa cum v-am făcut Eu vouă.”

Fiți atenți! Când El a venit în lumea aceasta, era mai multă necredință ca niciodată, dar aceasta nu l-a oprit. El a mers drept înainte și a continuat să predice și să vindece. El nu s-a lăsat împiedicat de nimic. Acolo erau critici, și a fost criticat de la naștere până când a murit pe cruce. L-a oprit aceasta? Nu, domnule!

Niciodată! Care era ținta Lui? Să facă întotdeauna ceea ce-I era plăcut Tatălui.

Priviți la Isus! Noi spunem că suntem smeriți, dar Dumnezeu Însuși a devenit un bebeluș; în loc să vină într-un leagăn undeva într-o casă decentă, a fost născut acolo afară pe o grămadă de paie, într-un staul, între vițeeii care mugeau. Ei L-au înfășurat în scutece care erau cârpele puse pe jugul gâtului unui bou. Cel mai sărac dintre săraci, și totuși El era Creatorul cerului și al pământului.

Într-o noapte rece și ploioasă, ucenicii I-au zis: „*Învățătorule, am vrea să mergem acasă cu Tine.*” Dar El le-a răspuns: „*Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul.*” Dumnezeu IeHoVaH S-a smerit și S-a făcut Om, reprezentat în carne păcătoasă ca să vă răscumpere pe voi și pe mine. Cine suntem noi atunci? El era Exemplul nostru. Cine sunt eu? Nimic!

Astăzi am vorbit într-o adunare mică și am spus: „Fiecare fiu care este născut din Dumnezeu, trebuie să fie cercetat și pedepsit.” Îmi amintesc că și eu am avut încercarea mea. Fiecărui om care este născut din nou, Dumnezeu îi pune în inimă ceva, și o ancorează acolo. Satan îl pune la probă, iar dacă acel ceva nu este în inimă, sunteți duși.

Îmi amintesc când eram un bărbat tânăr de douăzeci și trei de ani și îl țineam pe tatăl meu în brațe la spital. El era pe moarte, deși eu îl vesteam pe Dumnezeu ca Vindecător. M-am rugat pentru tatăl meu, și totuși el a murit în brațele mele de insuficiență cardiacă. Eu vedeam cum ochii lui s-au întors spre mine, privindu-mă, apoi s-au închis și s-a dus să se întâlnească cu Dumnezeu. L-am înmormântat lângă fratele meu, pe al cărui mormânt florile erau încă proaspete, și eu predicam un Dumnezeu care vindecă bolnavii. Pe vremea aceea lucram la Compania de Serviciu Public pentru douăzeci de cenți pe oră, iar soția mea lucra într-o fabrică de cămăși ca să ajute la întreținerea lui Billy Paul care avea optsprezece luni și a celuilalt copil mic de opt luni. Am văzut-o pe sora Wilson că a dat din cap. Ea își mai amintește de timpul acela. Îl văd și pe Roy Slaughter și unii dintre cei bătrâni.

Ce am făcut? Mergeam pe străzi cu un sandvici în mână, coboram de pe stâlp și mărturiseam la oricine trecea pe acolo despre dragostea lui Isus Hristos.

Mergeam la atelierul auto și le vorbeam mecanicilor. I-am întrebat: „Bărbaților, sunteți salvați?” În inima mea era Ceva. Dacă mă duceam după cumpărături, oriunde, vorbeam despre ceea ce am experimentat eu. De multe ori veneam acasă la ora două sau trei dimineața, fiindcă mă rugam pentru bolnavi. După ce mă odihneam puțin, mă îmbrăcam de lucru și plecam la treabă. Eram foarte slab de la post și mă rugam până când trebuia să-mi pun ghearele să mă urc pe un stâlp.

Predicam că Dumnezeu este un Dumnezeu plin de milă și de dragoste față de oameni. Și tatăl meu și fratele meu au murit. Fratele meu a murit când stăteam la amvon și predicam în biserica pentecostală. Acolo mi s-a adus vestea că fratele meu a fost lovit de un automobil și a murit pe autostradă. Chiar după ce l-am înmormântat, a murit tatăl meu. Apoi am pus-o în mormânt și pe soția mea.

Am venit aici pe platformă și am spus, cu șase luni înainte, că va veni o inundație. Am văzut un Înger care ținea în mână o prăjină și a măsurat douăzeci și două de picioare (6,7 metri) peste Spring Street. Sunday Davis și alții care stăteau aici, au râs și au zis: „În anul 1884 a măsurat numai douăzeci sau douăzeci și cinci de centimetri. Ce vorbești, băiete?”

Eu le-am spus: „Va fi așa, pentru că am văzut aceasta într-o vedenie. Așa mi s-a spus.” Până astăzi este însemnat acolo pe Spring Street că apa a crescut la înălțimea de douăzeci și două de picioare și a inundat tot. Eu am spus mai departe: „Voi pluti peste vârful acestui tabernacol cu o barcă.” Și așa a fost.

În timpul acela s-a îmbolnăvit soția mea. Eu m-am rugat pentru ea, apoi am venit la tabernacol. Oamenii mă așteptau deja, iar eu le-am spus: „Este pe moarte.” Mergeam la ea și mă rugam; m-am rugat foarte mult. Mi-am ridicat mâinile, dar ea mi-a prins mâna și a zis: „Billy, te voi întâlni în dimineața aceea, dincolo. Adu copiii și întâmpină-mă la poartă.” Am început să plâng, dar ea mi-a zis: „Bill, voi fi acolo.”

Vedeți? Și a plecat. A fost dusă la morgă și eu am venit acasă să mă odihnesc. Micuțul Billy Paul era îngrijit de doamna Broy. Era foarte bolnav, iar doctorul spunea că ar putea muri în orice clipă. Pe când eram în rugăciune pentru Billy, a venit fratele Frank și mi-a zis: „Bebelușul tău moare!” Fetița.

Am plecat la spital, dar doctorul Adair nu m-a lăsat să înăuntru. „Ea are meningită,” a spus el, „și poți să-l îmbolnăvești pe Billy Paul.” Sora medicală mi-a dat ceva să mă liniștesc, dar când au plecat, am deschis fereastra și am aruncat pe geam ce-mi dăduse ea, apoi am ieșit, m-am furișat pe ușa din spate, și m-am dus la subsol. Acolo, în izolator, zăcea bebelușul meu și ochisorii ei erau plini de musculițe. Le-am alungat, am îngenuncheat și am spus: „O, Dumnezeule, acolo zace tatăl meu și fratele meu, cu flori pe mormântul lor. Acolo zace și soția mea Hope și aici moare fetița mea. Nu mi-o lua, Doamne.”

Dar El a tras jos cortina ca și cum ar fi spus: „Taci! Eu nu vreau să te aud!” El nici nu vorbea cu mine.

Dacă El nu vorbea cu mine, acela era timpul lui Satan, și el a zis: „Mă gândesc că ai spus că El este un Dumnezeu bun, și totuși El nu ascultă strigătul tău. Ești numai un tânăr. Uită-te prin oraș. Fiecare fată și fiecare băiat cu care ai fost împreună se gândesc că ți-ai pierdut mințile.” El nu putea să-mi spună că nu există Dumnezeu, pentru că eu L-am văzut deja. Dar îmi spunea că Dumnezeu nu-mi poartă de grijă.

Am rămas treaz toată noaptea, iar în ziua următoare l-am spus lui Dumnezeu: „Ce am făcut Doamne? Arată-mi! Nu îl lăsa pe cel nevinovat să sufere din cauza mea, dacă am greșit eu.” Nu știam că El mă încerca, dar orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat. Am zis: „Spune-mi ce am făcut și voi aduce totul în ordine. Ce am făcut altceva în afară de faptul că am predicat toată ziua și toată noaptea, și Ți-am dăruit viața în mod constant? Ce am făcut?” Atunci Satan a zis: „Da, tu ai făcut toate aceste lucruri, dar acum când vine rândul tău, cu toate că le-ai spus celorlalți să creadă în Acel mare Vindecător, copilul tău moare de pneumonie tuberculoasă. Ai zis că El poate vindeca de cancer și ea este acolo. Cum stai acum cu aceasta? Tu ai spus întotdeauna că El ar fi un Dumnezeu bun. Ce spui acum?”

Eu începusem să-l ascult. Aceasta este rațiunea. M-am gândit: „Așa este!” El a continuat: „Dumnezeu nici nu ar trebui să vorbească Cuvântul, ci doar să se uite la copilul tău și va trăi.” „Așa este”, am spus eu. „Ai făcut atât de mult pentru El, și acum El îți face aceasta!”

Eu am spus: „Așa este!” Am început să mă gândesc: „Ei bine, eu...” Vedeți, totul se prăbușește dacă privești prin rațiune. Aceasta a rămas în fața ochilor mei și eram gata să spun: „Mă voi opri” Dar când s-a prăbușit puterea rațiunii, a venit nașterea din nou, Viața veșnică. Ce aș fi făcut dacă nu ar fi fost Aceasta? Noi nu ne-am fi cunoscut unii pe alții în felul cum o facem acum. Această biserică ar fi fost goală, mii și milioane în întreaga lume... Dar mulțumiri lui Dumnezeu pentru lucrarea și harul Lui!

Apoi m-am gândit: „Cine sunt eu să mă întreb de măreția Lui? Cine sunt eu să-l cer Creatorului, Celui care mi-a dat viață pe pământ, să-mi răspundă? De unde am primit copila? Cine mi-a dat-o? Nu este a mea oricum. El mi-a împrumutat-o pentru o vreme.” Apoi am zis: „Satan, pleacă de la mine!” M-am dus la căpătâiul copilei, mi-am pus mâinile peste ea și am spus: „Dumnezeu să te binecuvânteze, dragă. Tata te va duce jos și te va pune în brațele mamei, iar îngerii vor lua sufletelul tău sus, și eu te voi întâlni în dimineața aceea.” Apoi am zis: „Doamne, Tu mi-ai dat-o, iar acum Tu mi-ai luat-o. Chiar dacă mă vei ucide, vreau să zic ca lov, pentru că Te iubesc și Te cred. Dacă mă trimiți în iad, eu Te iubesc oricum, pentru că am fost cuprins de Ceva care nu mă lasă.” Acolo sunteți!

(Partea a doua începe incompletă. – Ed.).

...Cât de puțini trăiesc aceste lucruri! Ei nu au fost niciodată pe un pământ sfânt. Cum am spus azi dimineață, ei nu știu nimic despre aceste lucruri. Cum pot spune că sunt copiii lui Dumnezeu și totuși să tăgăduiască Cuvântul lui Dumnezeu? Prin aceasta, Îl tăgăduiți pe Duhul Sfânt, care v-a răscumpărat.

Amintiți-vă că Isus S-a smerit până la moarte pentru voi. El nu s-a certat. Când L-au

lovit în față, El nu i-a scuipat înapoi. Când l-au smuls barba, El nu a smuls-o pe a lor. Când ei l-au palmuit pe-o parte și pe cealaltă parte a feței, El nu i-a lovit, ci s-a rugat pentru ei și a umblat smerit. El a fost un exemplu de umilință.

El a fost plin de credință. De ce? El știa că Cuvântul Său nu putea greși. El a fost Cuvântul și a trăit prin Cuvânt. O, Dumnezeule, stau aici cu mâinile ridicate înaintea acestei adunări! Lasă-mă să trăiesc plăcut înaintea Ta. Fie ca acest Cuvânt și eu să devină același lucru. Fie ca cuvintele mele să fie acest Cuvânt, ca să meditez asupra Lui în inima mea. Fii Tu în inima mea și în mintea mea. Ancorează poruncile Tale în inima și în mintea mea, pentru că doresc să Te văd pe Tine. Când se ridică ispitirea, lasă-mă să-L văd pe Hristos. Când lucrurile merg greșit, lasă-mă doar să-L văd pe El. Când mă pregătesc, și dușmanul încearcă să mă mânie, lasă-mă să Îl văd pe Isus și să mă întreb: „Ce ar face El?”

El a fost atât de mult în Cuvânt încât El și Cuvântul a devenit Unul și același lucru. Priviți! El nu a trebuit să se certe. El știa că El și Cuvântul era Același. El știa că era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, și în final, la porunca lui Dumnezeu va birui lumea. El știa pentru că Cuvântul Lui... El avea credință și știa unde Se afla. El nu trebuia să discute și să spună: „Vino doar aici!”

Diavolul a zis: „Privește ce minuni mari se petrec în slujba ta. Tu știi că ai credință mare și poți înfăptui minuni. Eu te voi ajuta să ridici o clădire de două ori mai mare ca a lui Oral Roberts, pentru că oamenii vor da cu plăcere.” Vedeți? „Singurul lucru pe care trebuie să-l faci... Arată-le, sari de pe clădirea aceasta, pentru că este scris... Îngerii te vor purta ca nu cumva să te lovești cu piciorul de o piatră.” Vedeți? Isus a știut că are putere, a știut că o poate face. El știa Cine era, dar nu voia să Se folosească de această putere decât la porunca lui Dumnezeu. El a vrut ca Dumnezeu și El să fie Cuvântul. El știa că orice ar spune, Acela era Cuvântul lui Dumnezeu, și chiar dacă ar trece cerul și pământul, Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece și într-o zi va birui.

El nu s-a certat și nu s-a agitat, ci a vorbit doar cuvintele lui Dumnezeu. Fiecare Cuvânt care a venit de pe buzele Lui era Cuvântul uns al lui Dumnezeu. Nu ar fi

minunat dacă am putea spune și noi aceasta? „Cuvântul Meu și Cuvântul lui Dumnezeu este Același. Ceea ce spun Eu, El onorează, pentru că Eu nu fac nimic până când nu Îmi spune El.” Oh, acolo este Exemplul vostru. Acolo este o viață vrednică de Evanghelie.

Nu preoții aceia atât de educați și lustruiți care stăteau și făceau rugăciuni lungi, mâncau casele văduvelor, împărțeau scaunele înalte în adunare și toate aceste lucruri. Acea nu era o viață vrednică de Evanghelie. Dar El a fost atât de vrednic de Evanghelie, încât Dumnezeu a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea. Ascultați de El! El este Cuvântul Meu. Cuvântul Meu este El. Eu și El suntem același!”

Fiți atenți! El știa că Cuvântului Lui va birui în final lumea. El știa de unde a venit Cuvântul Lui. El a știut că niciodată nu va greși, de aceea a zis: *„Cerurile și pământul vor trece dar Cuvântul Meu niciodată nu va greși.”* Aceasta a spus El, care era una cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? El putea spune aceasta. Acela era Omul care a devenit Același cu Cuvântul lui Dumnezeu.

El le-a spus: *„Cine poate să Mă condamne de păcat? Cine poate să Mă acuze? (Păcatul este necredință). Dacă Eu scot draci prin degetul lui Dumnezeu, fiii voștri cu cine îi scot?”* (Luca 11.19-20). Vedeți de ce depinde aceasta? Nu este de-ajuns ca cineva să spună că a scos draci.

El a spus: „Dacă Eu o fac cu degetul lui Dumnezeu (un Cuvânt dovedit al lui Dumnezeu) atunci fiii voștri cu cine-i scot? Voi să fiți judecătorul.” Oamenii din timpul Lui vorbeau despre El și-L batjocoreau. Ei L-au umilit în orice fel au putut și au spus tot felul de lucruri rele împotriva Lui, dar El S-a dus înainte.

Înainte de a încheia aș vrea să vă spun că oamenii din aceste zile sunt un grup de nevrotici. Ei se tem să ia promisiunile lui Dumnezeu. Oamenii bisericii, organizațiile bisericesti, se tem să ia provocarea Scripturii lui Dumnezeu pentru această zi. Ei își dau seama că situația lor modernă și Evanghelia socială pe care o predică nu vor

face față provocărilor acestei ore, așa cum nu a putut s-o facă nici Samson în starea lui. Numai Dumnezeu o poate face, conform Planului și făgăduințelor Lui. Chiar dacă se autonumesc creștini, ei adoptă crezuri, crezuri făcute de om, în loc să ia locul Cuvântului lui Dumnezeu. Astfel, ei pot lua crezul făcut de om, dar se tem să-și pună credința în Dumnezeu pe care pretind că-L iubesc. Corect. Credeți că o asemenea viață este vrednică de Evanghelie? Nu poate fi.

Cu toate că sunt membri de biserică, ei nu sunt vrednici de Evanghelie. Într-adevăr nu. Isus a spus: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Aceste semne vor urma celor ce cred.”* Dacă tăgăduiți că aceste lucruri vor urma credincioșii, cum puteți avea o viață... Poate nu ai spus un cuvânt rău, poate ții toate cele Zece Porunci, dar aceasta nu are nimic a face cu ceea ce vorbim, viața ta nu este încă vrednică de Evanghelie. Preoții din timpul acela țineau Legea, dar nu erau vrednici de Evanghelie, iar Isus le-a spus: „Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul.” Cine ar fi putut arăta cu degetul spre ei? Un semn vinovat și ei erau omorâți cu pietre fără milă. Ei erau oameni sfinți, dar Isus le-a spus: „Tatăl vostru este diavolul.”

Chiar dacă mulți se pretind creștini, le place să se țină de crezurile lor, conform gândirii oamenilor moderni ai acestei zile. Cine vrea să aibă succes la oameni, trebuie să meargă cu orientarea modernă a gândirii. Lăsați-mă să spun aceasta cât se poate de clar. Vedeți? Ei se duc jos și spun: „Oh, nu este el drăguț? Nu este minunat? Are o înfățișare plăcută și nu predică mai mult de cincisprezece minute. Păstorul nostru nu ne ceartă niciodată pentru scăpările noastre.” Să-i fie rușine la păstorul acela! Un bărbat care stă la amvon și vede păcatul acestui timp, dar nu spune nimic împotriva lui, dovedește că este ceva rău cu el. El nu este vrednic de Evanghelia care pretinde că o predică. Corect! Ei se scuză și spun: „Priviți, adunarea mea...”

Nu demult a venit aici cineva de la o anumită adunare mare și a spus: „Eu scriu despre Vindecarea divină.” El mi-a spus: „Frate Branham, noi te iubim în denomi-națiunea noastră” Este una dintre cele mai mari denomi-națiuni din națiunea aceasta sau din lume. El a venit aici în Jeffersonville și a spus: „Am venit ca să aflu mai multe despre vindecarea Divină.” El a mai zis:

„Biserica mea îți găsește de fapt o singură greșeală, iar aceea este că te asociezi cu penticostalii.”

„Este adevărat”, am răspuns eu.

„Știi”, a continuat el, „noi am căutat întotdeauna o ocazie să te scoatem dintre ei.”

„Știi ceva, voi veni în orașul tău, iar tu să aduci biserica ta să mă sponsorizeze.”

„Oh, ei nu vor...” a răspuns el.

„Așa m-am gândit și eu.”

El a mai spus: „Denominațiunea mea nu va susține aceasta.” Asta este o scuză la fel de mare ca: „Mi-am luat o nevastă” sau „mi-am cumpărat o pereche de boi.” Nu contează câte diplome de doctor ai sau cât de mult ai privit spre denominațiunea ta, o asemenea slujbă nu este vrednică de Evanghelia scrisă în această Carte. Corect!

Orice membru al bisericii care se atașează de lucruri ca acelea, se numesc creștini și apoi merg afară și trăiesc... sau femeile care-și taie părul și poartă haine pe care Biblia spune să nu le poarte; oamenii care se comportă așa, care au o formă de evlavie, beau, fumează și se căsătoresc de câteva ori, apoi devin diaconi în biserică, chiar păstori, și așa mai departe, oamenii care sunt de acord cu așa ceva, nu sunt vrednici de Evanghelie.

O femeie care clevețește la telefon, se ceartă în biserică și face alte lucruri ca acelea, nu duce o viață vrednică de Evanghelia pe care încercăm să o

reprezentăm. Orice persoană care dezbină o biserică, face vrajbă între oameni și alte lucruri ca acelea, nu este vrednic de Evanghelia pe care o predicăm noi. Acesta este adevărul. Aceasta este o formă de evlavie care neagă puterea Evangheliei, puterea lui Dumnezeu care vă ține de la asemenea lucruri.

Observați. Ei nu ascultă și se scuză că biserica lor nu crede Aceasta. Dar Isus îi vorbește în seara aceasta inimii lui și îi spune: „Eu vreau să mergi și să predici Evanghelia deplină!” „Dar biserica mea nu suportă aceasta Doamne! Iartă-mă, Te rog, dar am o plată frumoasă. Știi, eu sunt păstorul uneia dintre cele mai mari biserici din acest oraș, Doamne. Oh, noi slăvim Numele Tău acolo jos! Da, noi o facem cu siguranță, dar nu pot face aceasta.” Aceeași scuză, același lucru. Astfel, ei nu vin la Cina duhovnicească a Cuvântului Său promis și dovedit.

Isus a spus: „*Unde este stârvul, acolo se adună vulturii.*” Nu șorecarii, ci vulturii. Unde este murdărie și hoituri, se adună șorecarii, dar unde este hrană proaspătă și curată se adună vulturii. Vulturii se vor aduna unde este Cuvântul, hrana Vulturilor. Vedeți? Desigur.

Astfel, ei nu vin la Cina duhovnicească la care sunt invitați. Credeți că Dumnezeu a invitat America la o mare trezire, la o Cină duhovnicească, în ultimii cincisprezece ani? Au venit ei? Nu, domnule, nu, domnule! A respinge aceasta este o viață vrednică de Evanghelie, chiar dacă spun că sunt creștini?

Nu demult a venit la mine un bărbat cu vază, mi-a luat mâna peste masă și a spus:

„Frate Branham, eu te iubesc și cred că ești slujitorul lui Dumnezeu.”

„Mulțumesc, doctore, și eu te iubesc.”

„Vreau să-ți spun cât de mult te iubesc ca frate. O vezi pe micuța mea regină, pe

soția mea, îți amintești de ea?”

„Da”, am răspuns eu.

„Medicii i-au mai dat numai două săptămâni de viață cu cancerul pe care îl avea. Dar ai venit în orașul nostru și te-ai rugat pentru ea. Ai privit în sus și ai avut o vedenie, apoi te-ai uitat la ea și mi-ai spus: „Așa vorbește Domnul: ea este vindecată.” Pe spatele ei se putea vedea o tumoare mare, chiar pe coloană, dar astăzi nu mai este nici urmă de ea. „Privește, regina mea stă aici, trăiește și astăzi.” El a mai spus: „Nu pot să fac altceva decât să te iubesc și să mă rog pentru tine să te rogi rugăciunea credinței. Cum aș putea să nu cred că ești un slujitor al Domnului când ai văzut și mi-ai spus exact ce se va întâmpla? Dar am ceva pentru tine, frate Branham. Eu aparțin la cea mai mare direcție pentecostală care există.”

„Da, domnule, știu.”

„Nu demult, am vorbit cu frații și ei m-au rugat să stau de vorbă cu tine și să-ți spun că este o rușine pentru tine să duci o astfel de slujbă, dată de Dumnezeu, la grupul acela de oameni simpli dincolo de râu.”

„Este corect?”

„Da”, a răspuns el. „Dumnezeu a trimis această slujbă ca să atingă punctele nervoase, cele mai mari puncte, părțile luminate.”

Chiar atunci l-am văzut vorbind pe diavolul și m-am gândit: „Da, sari jos de pe clădirea aceasta!” Vedeți? M-am gândit că-l voi conduce puțin mai departe, pentru că mama obișnuia să spună: „Dă-i vacii destulă funie și se va spânzura singură.”

El a continuat: „Este o rușine! De ce faci aceasta? Astăzi abia poți să-ți cumperi o mâncare. Privește unde au ajuns Oral Roberts și ceilalți care au pășit înăuntru, și ei au doar o sutime din slujba pe care o ai tu.

„Da, este adevărat”, am răspuns eu. Vedeți?

„Noi suntem gata să te primim înăuntru ca pe unul din frații noștri. Ei îți vor da mâna dreaptă a părtășiei și vom face un plan; îți vom da un salariu de cinci sute de dolari pe săptămână sau mai mult dacă vrei, și te vom trimite în fiecare oraș mare din țară. Până acum ai vorbit numai celor din clasa de jos, dar de acum încolo vei vorbi celor din clasele de sus ca să vadă și ei mâna Domnului!” Aceasta s-a întâmplat în Phoenix Arizona. „Lasă lumea de afară, să audă și demnitarii, cei mari, cei de sus... Tu vorbești întotdeauna despre coborâșuri, dar noi avem numai suișuri. Lasă-i să vadă mâna Domnului. O voi lăsa pe soția mea și pe alții să dovedească faptul că lucrurile pe care le spui, se împlinesc.”

„Da, domnule, ar fi un lucru mare.”

Bărbatul acesta era într-o poziție de conducere, era un autor de cărți, un doctor în literatură, dar nu cunoștea Scriptura. Voi știți că Domnul nu a înfăptuit niciodată acele lucrări în Sodoma. El a stat cu grupul chemat afară, cu Avraam. Numai el o știa. L-am lăsat în pace să spună tot ca să vadă ce se ascunde acolo. Apoi l-am întrebat: „Ei bine, ce am de făcut?”

„Un singur lucru, frate Branham. Noi am discutat că trebuie să lași deoparte câteva lucruri, lucrurile mici pe care le înveți.”

„Spre exemplu, ce anume, frate?”

„Oh, botezul tău. Știi, tu botezi la fel ca unitarienii și alte lucruri mărunte pe care le

predici." „Oh!" „Dovada inițială, femeile predicatori și alte lucruri ca acestea."

„Aha! Știi, sunt surprins că tu, un slujitor al lui Dumnezeu, îmi ceri mie, un alt slujitor al lui Dumnezeu, să fac compromis, după ce m-ai numit profet și știind că Cuvântul Domnului, descoperirea Cuvântului vine la profet! Pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă mai mult decât viața. Nu, domnule! Chiar dacă ar fi un papă, în nici o împrejurare nu pot să primesc oferta aceasta. Este vorba de Viața veșnică, de a trăi sau a muri!"

Zilele trecute, la Tulsa, Oklahoma, am văzut tabloul acela mare cu Universitatea lui Oral Roberts, care a costat cincizeci de milioane de dolari. Știu că fratele Shakarian, fratele Williams și ceilalți sunt în comitetul administrativ. Și el, un băiat pentecostal are o clădire de trei milioane. Cât de mult a făcut Dumnezeu pentru el.

Eu mă gândesc: „Eu cu un seminar? Eu sunt împotriva lui de la început!" El a zis: „Casa viitoare a lui Oral Roberts, marele seminar!"

Când am plecat pe stradă în jos, m-am gândit cum a venit Oral Roberts în adunările mele în cortul acela mic și vechi din Kansas City. Apoi am văzut Casa viitoare a lui Tommy Osborn, care costă circa trei-patru milioane de dolari. Tommy Osborn, unul din cei mai buni creștini. El este un bărbat adevărat, un om adevărat trimis de Dumnezeu. Când l-am întâlnit era un bărbat tânăr, nervos, cu soția lui... El îmi spunea: „Frate Branham, am fost prezent când a venit pe platformă maniacul acela și te-a amenințat, spunând: „Te omor și te arunc în mijlocul acestei adunări de șase mii cinci sute de oameni!", dar tu ai rămas liniștit. Apoi te-am văzut arătând cu degetul în fața lui și ai zis: „În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din el!" Am văzut că aceasta s-a întâmplat într-o clipă și acel bărbat a căzut la picioarele tale. Nu ai ridicat glasul, dar ai spus: „Pentru că l-ai provocat pe Duhul lui Dumnezeu, vei cădea la picioarele mele, în Numele Domnului!"

El a zis, „Îți voi arăta eu la a cui picioare vei cădea!"

Atunci am zis: „Satan, ieși afară din El!” El a căzut în spate țintuindu-mi picioarele de podea. Fratele Osborn a mai zis: „Frate Branham, Dumnezeu este Dumnezeu! Eu m-am retras pentru două-trei zile.” El nu s-a tras înapoi, iar acum povestește despre aceasta și se rușinează. Apoi m-a întrebat: „Crezi că am un dar de vindecare?” Dar eu i-am spus: „Uită aceasta, Tommy! Tu ai fost trimis să predici Evanghelia. Du-te și predic-o împreună cu fratele Bosworth.”

Când am văzut clădirile celor doi bărbați, m-am gândit că eu am început înaintea lor: „Aici este Oral Roberts. Numai în ultimul an el a primit patru milioane de dolari. Un sfert din venitul misiunii creștine din lumea întreagă a venit în mâinile unui singur bărbat.” Ce loc! M-am dus acolo să-l văd.

Acum, Oral Roberts este fratele meu și îl iubesc. El este un bărbat bun; eu îl prețuiesc mult și el pe mine, dar în ce privește Scriptura, nu putem fi de acord. Același lucru este și cu Tommy Osborn. Când m-am dus în birourile lor și am văzut ce au, m-am gândit că ar trebui să mă rușinez dacă vor veni la mine și vor vedea biroul meu sărăcăcios, care constă dintr-o rulotă, și o mașină mică de scris cu care încercăm să scriem scrisorile... M-am gândit: „Ce ar spune ei la aceasta?” Apoi am ieșit afară și am meditat: „Deci aceasta este casa viitoare a lui Tommy Osborn, și ei nu vorbesc unul cu altul. Dar cum este cu mine?” Atunci Ceva mi-a zis: „Privește în sus!”

M-am gândit: „Da, Doamne, eu îmi pun comorile sus în cer, pentru că acolo este inima mea.” Eu nu spun aceasta de necaz, dar acesta este adevărul. Dumnezeu știe că acesta este adevărul.

Unde sunt comorile voastre? Dacă vreți să fiți ceva mare, nu sunteți nimic. Dar dacă ați ajuns într-un punct în care nu doriți să fiți ceva mare, ci numai un slujitor smerit al lui Hristos, atunci aceasta este calea de ieșire.

În Chicago, niște frați au format o denominațiune, renunțând la independența bisericii lor. Ei s-au sfătuit că au nevoie de un bărbat cu ceva D. D., dar eu le-am

spus: „Voi sunteți pe un drum greșit. Dacă vreți să găsiți un păstor adevărat pentru biserică, luați un om bătrân și smerit care abia poate să-și citească numele, dar inima lui este în foc pentru Dumnezeu. Un astfel de bărbat să vă căutați; el este acela la care vreți să ajungeți, cineva care nu știe toate aceste lucruri, cineva care nu vrea să dicteze, să conducă și să vă arunce în tot felul de datorii și orice altceva, ci doar să vă hrănească cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este felul de persoană pe care s-o căutați.” Astfel, ei nu vor să vină la Cina duhovnicească... Acum trebuie să închei pentru că am trecut peste timp. Cu voia Domnului, vă vom elibera în vreo șase minute.

Unii spun: „Frate Branham, trebuie să-ți retragi afirmația pe care...” Oamenii nu sunt nevrotici. Acești oameni nu sunt nevrotici; ei sunt numai educați.” Ei sunt nevrotici educați. Aceasta-i tot! Da! Aș vrea să vă întreb ceva. Puteți să-mi explicați acțiunile lor de astăzi dacă nu sunt nevrotici? Cine-i face să se comporte cum o fac dacă nu sunt nevrotici? Orice ins care trage spre denomi-națiunea lui, este lacom. Isus nu era așa. El nu s-a grăbit în niciun lucru. Vedeți? El nu era lacom. El este Exemplul nostru.

În națiunea noastră este mai multă criminalitate decât oricând înainte. Ce este pe dos? Adolescenți și chiar membri de biserică iau vieți. Bărbații își împușcă soțiile și femeile își ard copiii. Priviți valul de criminalitate! Puteți să-mi spuneți că nu sunt bolnavi mintal? Atunci care este problema? Națiunile vor putere, fiecare ar vrea să stăpânească pe celălalt, fiecare ar vrea ca steagul lui să fluture. Putere nebună?

Imoralitatea! Păi, lumea este mai imorală decât a fost cândva. Aceste femei dezbrăcate de astăzi, pot avea pretenția că ar fi normale? Nu pot fi! Este imposibil!

Ascultați! În Biblie a fost o persoană care s-a dezbrăcat. Dar acesta era demonizat, era stăpânit de o legiune de demoni și nu mai era normal la minte. Dar când L-a întâlnit pe Isus, el a fost eliberat și atunci s-a îmbrăcat. Este corect! Ce vă face să vă dezbrăcați hainele? Diavolul. Așa este. Apoi spuneți că nu sunt bolnavi de nervi? Porniți pe stradă și conduceți pe distanța a cinci blocuri de oraș fără să vedeți o femeie dezbrăcată, apoi veniți înapoi să-mi spuneți. Vedeți? Bine! Aflați.

Atunci ce este greșit? Ele nu pot fi cu mintea normală. O femeie cu mintea normală nu ar face așa ceva. Ea are un simț mai bun și știe cum să se îmbrace. Un grup de diavoli de poftă. Acolo sunt numai oameni murdari, obsceni, neglijenți, bețivi, ucigași și orice lucru.

Ați știut că în Statele Unite se cheltuiesc mai mulți bani pentru băuturi alcoolice decât pentru alimente? Oamenii se bagă chiar în datorii ca să-și cumpere alcool. Și ce face alcoolismul? Vă trimite în spitalul de nebuni.

Cancer. Medicii din întreaga lume au constatat că această boală, cancerul, se face din cauza fumatului, „cancer împachetat!” Îl pun pe șobolani și s-a dovedit că acesta vă dă cancer pulmonar. Șaptezeci la sută dintre cei care au cancer la plămâni, îl au de la fumat. Totuși, femeile și bărbații vor puffa în continuare și vor sufla în fața voastră. Nu sunt aceștia bolnavi de nervi?

Când Evanghelia lui Isus Hristos poate fi predicată și dovedită, când Dumnezeuul Cerului în forma Stâlpului de Foc este legănat peste oameni ca să arate că Isus Hristos este în ultima fază a venirii Lui și le dă ultimul semn, ei râd de El, îl batjocoresc și se autonumesc membri de biserică. Vreți să spuneți că nu sunt bolnavi cu capul? Explicați aceasta. Timpul meu se duce, dar vă întreb dacă nu sunt ei nevrotici. Sigur, ei sunt nevrotici educați. Exact!

Explicați starea femeilor de astăzi. Nu puteți. Ele își taie părul și umblă cu îmbrăcăminte lumească pe stradă. Dumnezeu ne avertizează despre aceasta în Biblie, și chiar îi interzice unei femei să se roage dacă are părul tăiat. Dacă face aceasta, ea îl necinstește pe soțul ei. Chiar dacă pretinde că ar fi creștină, ea dovedește că este imorală, iar soțul ei are dreptul să se despartă de ea și s-o trimită de la el. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu. O femeie care aude aceasta și totuși își taie părul, cu toate că se numește creștină, spuneți-mi ce este cu ea dacă nu este bolnavă cu nervii?

Da, ei sunt nevrotici cu toate că sunt învățați și au diplome și facultăți. Astăzi,

folosim mai mult timp ca să-i învățăm pe copii algebra și biologia, decât să citească Biblia și să li se vorbească despre Isus Hristos. Nu există un copil în această țară care nu vă poate spune cine este David Crockett, dar nici a treia parte dintre ei nu vă pot spune Cine este Isus Hristos. Atunci nu sunt nevrotici? Sigur sunt! Cum am putea merge înainte și înainte și înainte, așa?

Și bisericile sprijină lucruri care sunt osândite de Biblie. Este slujba nevrotică? Nevrotici educați. Exact. Și bisericile o sprijină.

Amintiți-vă că Lot era un om deștept. Biblia spune că păcatele din Sodoma au chinat sufletul neprihănitului Lot în fiecare zi. Dar el nu a avut nervi suficienți de tari să stea împotriva, deoarece era primarul orașului. Lot știa că acel lucru era greșit, dar nu avea curajul să se ridice împotriva.

Priviți. Câți Loți au citit ieri în America, Biblia, ca să-și pregătească mesajul despre botezul în apă în Numele lui Isus Cristos? Câți dintre ei trec peste botezul Duhului Sfânt, Isus Cristos același ieri, astăzi, și în veci; Marcu 16: „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede”; Ioan 14.12: „Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările care le fac eu”; „Dacă rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi, cereți ce vreți și vi se va da”? Câți Loți au văzut aceasta, dar se scuză din cauza denotațiunii lor?

Priviți și vedeți Biblia! Uitați-vă la adunarea lor de femei cu părul tăiat, deși știu că Biblia condamnă aceasta. Uitați-vă la membrii bisericii lor cum merg cu pantaloni scurți pe stradă, deși știu că Cuvântul este împotriva acestui lucru. Dar ei nu au curajul să vorbească împotriva acestor lucruri. Ei mărturisesc că sunt creștini și sufletul lor strigă împotriva acestor lucruri, dar nu au curaj. Nu este aceasta o Sodoma modernă? Dumnezeu să ne dea pe cineva care să se ridice împotriva acestor lucruri ca Ioan Botezătorul care a zis: „Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor.” De aceasta avem nevoie astăzi.

Priviți! Ei sunt o Sodoma modernă. Amintiți-vă. Vedeți, toată țara a devenit o Sodoma modernă și Gomora. Lot trăia acolo deși convingerile lui cinstite îi spuneau

prin Cuvânt că lucrul acela era greșit.

Uitați-vă la marele Chicago! Acolo am stat în fața a trei sute de predicatori, iar Domnul mi-a spus ce vor face. Ei mi-au întins o cursă, dar eu m-am dus acolo. Înainte de aceasta, i-am spus fratelui Carlson: „Tu nu vei avea sala aceea. Va trebui să vă întâlniți în alt loc, într-o cameră verde. Ei mi-au întins o cursă, nu-i așa, frate Carlson?” El și-a plecat capul. Cu câteva zile un urmă, el a stat în biroul meu să mă invite la adunarea din Chicago, așa că mi-a zis: „Nu voi uita niciodată, frate Branham.” „Ei mi-au întins o cursă. De ce, frate Carlson? Ți-e teamă să-mi spui de ce tu și Tommy Hicks, nu ați spus nimic?” Amândoi și-au plecat capul. „De ce nu spui nimic, Tommy?” „Nu pot”, a răspuns el. „M-am gândit că-mi faci un favor. Aseară, Domnul mi-a spus că astăzi vei merge acolo jos și vei afla că nu-ți vor da sala aceea. Tu vei merge într-o altă sală. Doctor Mead va sta de partea aceasta, bărbatul de culoare și soția lui care cântă va sta chiar aici, și așa mai departe. Mi-a arătat unde vor sta ei.” Apoi am continuat: „Acolo va fi și un preot a lui Buda. Acum, ascultați-mă! Mi-au întins cursa pentru că predic botezul în apă în Numele Domnului nostru Isus Hristos; pentru că predic sămânța șarpelui, că sunt împotriva învățaturii că orice om care vorbește în limbi are Duhul Sfânt și alte lucruri. Să veniți acolo jos să-L vedeți pe Dumnezeu!”

Ei s-au dus acolo și după două ore sau mai bine, în după-amiaza aceea, l-au chemat pe fratele Carlson și i-au spus că nu pot să-i mai dea sala aceea deși plățiseră avansul. l-au spus: „Trebuie să anulăm, deoarece administratorul a spus că a promis-o deja unui alt grup pentru dimineața aceea.”

Astfel, nu au putut s-o aibă și ne-am dus jos la Town și Country. În dimineața când am mers acolo, fratele Carlson a spus: „Fraților, poate nu sunteți de acord cu fratele Branham, dar lui nu-i este teamă să spună ceea ce crede. El mi-a spus că lucrurile se vor întâmpla întocmai cum sunt. Acum el este aici, așa că lăsați-l să vă spună el însuși.

Am luat Scriptura: „*Eu nu am fost nesupus viziunii cerești,*” așa cum a spus Pavel. Apoi am spus: „Voi sunteți împotriva mea pentru botezul în apă în Numele lui Isus

Hristos. Mai bine de trei sute dintre voi v-ați prezentat ca doctori așa și așa și doctor așa și așa. Eu nu am pregătire școlară gramaticală, dar îl provoc pe oricare bărbat de aici să își ia Biblia, să stea aici alături de mine și să nege unul din cuvintele care s-au spus. Dacă vreți s-o ascultați, o aveți pe bandă. Acea a fost cea mai liniștită gloată despre care ați auzit cândva. Eu am spus: „Care este problema?” Dacă în seara aceasta este aici cineva care a fost în dimineața aceea acolo, să ridice mâna. Da, desigur, priviți în jur. Eu am spus: „Dacă nu puteți sprijini ce credeți, stați deoparte!” Corect. Aveți multe comentarii pe la spate, dar pășiți în față!

Tommy Hicks a zis: „Vreau trei sute din benzile acelea, ca să le trimit la fiecare predicator trinitarian pe care-l cunosc.” Oamenii aceia au dat mâna cu mine zicând: „Vom veni jos la tabernacol să fim botezați din nou.” Unde sunt ei? S-au scuzat!

„Nu pot s-o fac pentru că nu mă lasă denomi-națiunea mea”; Eu m-am căsătorit”; „Eu mi-am cumpărat o pereche de boi!”; „Eu am cumpărat un teren și trebuie să-l văd.” Vedeți? Scuze. Este corect? Este aceea o viață vrednică de Evanghelie? Dacă Evanghelia este corectă, să renunțăm la orice lucru pe care-l avem și să trăim pentru Ea. Fiți creștini! Da, Domnule! Amin. Acum încheiem.

Scuzele lor sunt crezurile și denomi-națiunile lor. Ei sunt ca un pom. M-am gândit că în urmă cu cincisprezece ani am plantat un brad, iar crengile lui atârnav până jos, încât sub el nu creștea nici un fir de iarbă. Într-o zi, am tăiat ramurile acelea, și cel mai frumos loc cu iarbă pe care l-ați văzut cândva este acum chiar sub el. Ce este aceasta? Sămânța de iarbă era acolo, dar a trebuit să primească lumina.

Cât timp denomi-națiunea, scuzele tale, încearcă să umbrească sămânța care știi că zace acolo, iei partea lui Lot. Aruncă lucrurile acelea și lasă lumina Evangheliei să lumineze puterea lui Isus Hristos! Da! Dacă ții Lumina deoparte, oprești viața, dar dacă Lumina ajunge la sămânță, aceasta va veni la Viață. Acesta-i motivul pentru care oamenii zic: „Nu te duce la adunările acelea!” Ei se tem că Lumina va atinge pe careva din membrii lor.

Amintiți-vă femeia de la fântână. Ea era o prostituată. Acolo erau și preoții, și când L-au văzut pe Isus spunându-i lui Natanael: „Te-am văzut când erai sub smochin”, a zis: „El este Beelzebul, un ghicitor. Acela-i diavolul!”

Femeia aceea s-a dus acolo în starea ei imorală; trăise cu șase bărbați și era în starea aceea când Isus i-a zis: „Dă-mi să beau!” Așa a început conversația. El i-a zis:

„Du-te, ia-ți bărbatul și veniți aici!”, dar ea a răspuns:

„Nu am bărbat.”

„Aici ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci bărbați, și cel cu care trăiești nu este soțul tău.”

„Văd că ești profet, domnule. Știu că Mesia va face aceasta când vine.” Și Isus i-a zis:

„Eu sunt Acela.”

Aceasta a hotărât-o. Când Lumina a strălucit peste sămânța care zăcea în acel trup adulter, zilele păcatului s-au terminat. Ea a alergat în cetate slăvindu-L pe Dumnezeu și spunând: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este El Mesia?” Ce s-a întâmplat? Lumina a ajuns la sămânța care era sub umbra învelitorii unei prostituate. Da, domnule!

Acum închei spunând aceasta: Nu știu câte pagini mai am, dar sigur nu le voi lua pe toate. Sunt vreo zece, dar am parcurs doar jumătate.

Acum să privim o viață care este vrednică de Evanghelie. Pentru aceasta, să comparăm viața sfântului Pavel cu viața tânărului bogat. Amândoi au fost loviți de aceeași Lumină și amândoi au avut aceeași invitație din partea lui Isus Hristos. Este adevărat? Amândoi au cunoscut bine Scriptura și erau teologi. Nu uitați aceasta!

Amintiți-vă că Isus i-a spus tânărului bogat: „*Ține poruncile!*”, iar el a răspuns: „Am făcut aceasta din tinerețea mea.” El era un om instruit, și la fel era sfântul Pavel. Amândoi au fost oameni bine instruiți în Scripturi; amândoi aveau Cuvântul, dar unul l-a avut în formă de cunoștință, pe când celălalt a avut Germenul de Viață în el. Când Lumina a strălucit peste fața lui Pavel, el a zis: „Cine ești Tu, Doamne?” Și El a răspuns: „Eu sunt Isus.” „Atunci, iată-mă!” El era gata.

Lumina i-a atins pe amândoi, dar unul a fost germinat, pe când celălalt nu a fost germinat. Așa este și astăzi. Există o biserică firească și o Biserică duhovnicească.

Tânărul bogat avea scuzele lui. El nu putea să facă aceasta pentru că avea mulți prieteni lumești de care nu voia să se despartă. Așa este și astăzi cu mulți oameni, ei aparțin de o biserică ca și de o lojă, și se gândesc că nu pot să o părăsească. Ei beau și fac alte lucruri de felul acesta. Bine, mergeți înainte cu aceea. Nu am nimic împotriva lojei, sau a bisericii, acum vorbesc despre voi. Eu v-am spus deja că biserica nu este altceva decât o lojă, o denominațiune, dacă neagă Cuvântul lui Dumnezeu.

Tânărul bogat a avut scuzele lui, cu toate că nu și-a uitat mărturia. El era un bărbat bogat, avea înțelepciune, și a trebuit să zidească hambare noi în care să-și pună lucrurile. La înmormântarea lui, fără îndoială a predicat un laureat cu gulerul întors, care poate a zis: „Fratele nostru iubit, președintele orașului nostru, este acum în brațele Celui Atotputernic, pentru că a fost un membru credincios al bisericii, și a făcut aceasta și aceea.” Dar Biblia spune: „Bogatul și-a ridicat ochii din iad, din chin.”

Chiar și în iad el a vrut să aibă influență. El l-a văzut pe Lazăr în sânul lui Avraam și a zis: „Părinte Avraam, trimite pe Lazăr aici.” Încă îl numea tatăl lui. Vedeți? El avea cunoștință, și în viață a mers la o biserică intelectuală, dar când l-a atins Lumina, a respins-o. Dacă aceasta nu este orientarea modernă a bisericii de astăzi, nu știu ce este. Ei nu iau seama că Dumnezeu lasă Lumina să lumineze peste calea lor, Stâlpul de Foc sau orice ar fi; ei pot să-L explice cu cunoștința lor și se duc cu grupul intelectual pentru poziția lor socială.

Pavel avea și el o poziție înaltă și cunoștință. Fusese învățat de Gamaliel, mâna dreaptă a marelui preot, așa încât s-a dus la preot și a primit ordine să-i pună pe toți acei holly-rollers în închisoare. Dar când Lumina a luminat pe calea lui și a văzut Stâlpul de Foc care a condus poporul Israel prin pustie, el a cunoscut că Acesta era Isus Hristos, a părăsit tot ce știa și a venit la Viață.

Puteți numi viața aceluia bogat o viață vrednică de Evanghelia pe care a auzit-o? Chiar dacă era credincios, puteți numi o astfel de viață între intelectuali și distracții. În timp ce soarele apunea, el a dat o serbare și poate ceva preoți au zis rugăciunea acolo... El avea petrecerea, iar un cerșetor zăcea chiar la poarta lui. El a dat petrecerea și a vorbit despre marea credință pe care o avea în Dumnezeu, dar înainte de a răsări soarele, era în iad. Corect. Acolo sunt intelectele voastre.

Dar să comparăm viața lui Pavel când a fost atins de Lumină și să vedem dacă este vrednică. Ce s-a întâmplat? Când a fost atins de Lumină, Pavel a uitat toată cunoștința pe care o avea, s-a îndepărtat de acea formă de grup intelectual și s-a dus în Duhul lui Isus Hristos. Glorie lui Dumnezeu! Indiferent cât de deștept a fost, el nu a folosit niciodată cuvinte mari, iar corintenilor le-a spus: „Eu nu am venit la voi cu înțelepciunea omului. Nu am venit cu cuvinte umflate, pentru că v-ați fi pus credința în acelea, ci am venit la voi în simplitate, în puterea învierii lui Isus Hristos, pentru ca credința voastră să fie în El.” Iată o viață vrednică! Priviți-o!

Fiți atenți! Pavel nu și-a folosit niciodată educația, și nu s-a dus la gruparea aceea intelectuală. El a umblat în Duhul lui Hristos, smerit și ascultător Cuvântului lui Dumnezeu, care era atât de contrar tuturor crezurilor lor. Pavel a văzut Lumina și a

umblat în Ea. El a lăsat Viața lui Hristos, l-a reflectat pe Isus Hristos în epoca în care a trăit, astfel ca oamenii să poată vedea Duhul lui Dumnezeu în el, iar cei smeriți l-au crezut atât de mult încât au adus batiste la el și le puneau pe trupul lui. Pavel era o asemenea reprezentare a lui Isus încât au crezut că orice atingere a lui era binecuvântată. Da! Ce om era acela! El și-a dat viața, bogățiile, orice avea, învățătura, a uitat tot și umbla cu pescarii, cerșetorii și vagabonzii de pe stradă, și reflecta lumina și dragostea lui Isus Hristos. El a spus: „Eu port în trupul meu semnele lui Isus Cristos.” Ce deosebire între preoții aceia cu vază și Pavel!

Când a fost la Roma, nimeni nu a stat alături de el, iar când zideau un eșafod ca să-i taie capul, a spus: *„Acum mă așteaptă cununa neprihăririi, pe care mi-o va da Judecătorul cel drept în ziua aceea, și nu numai mie, ci tuturor acelorora care iubesc venirea Lui.”* Iată o viață vrednică de Evanghelie!

Ce mai vreți despre el? Pavel a rezistat pentru Hristos și a lăsat ca Evanghelia să Se reflecte prin el. Înainte de a putea face aceasta, el a mers în Arabia și a stat acolo trei ani, cercetând Vechiul Testament, și a aflat că Acesta era Isus Hristos. El a lăsat să lumineze Evanghelia, iar un grup smerit de oameni a văzut aceasta când a zis: „Știu cum este să fiu sătul și știu cum este să fiu flămând și în nevoie!”

Un bărbat ca el, cu educația și învățătura primită de la Gamaliel, unul dintre marii învățați ai vremii, ar fi putut să aibă milioane de dolari și tot felul de clădiri. Dar Pavel avea numai o manta și l-a rugat pe Timotei să i-o aducă.

Dima a fost părtaș la această slujbă, a văzut viața lui Pavel și s-a gândit: „Un om cu o astfel de slujbă, și are numai o haină?” Glorie lui Dumnezeu! Pavel a spus despre el: *„Dima și ceilalți m-a părăsit din dragoste pentru lumea aceasta.”*

Acum îmi vine în minte sfântul Martin, care s-a luptat pentru Evanghelie înainte de a fi convertit. Într-o zi, la Toras, Franța, el a întâlnit un cerșetor bătrân care era pe moarte, fără haine, deși erau destui oameni care treceau pe lângă el, și care ar fi putut să-i dea ceva. Dar ei treceau pe lângă el fără să-l ia în seamă.

Când l-a văzut, Martin și-a tăiat haina în două cu sabia, și a înfășurat cerșetorul bătrân cu ea, zicând: „Ca să putem trăi amândoi.” Apoi s-a dus acasă și s-a culcat. În timp ce stătea în pat, s-a gândit la omul acela și a plâns. Apoi a adormit, dar deodată l-a trezit ceva. S-a uitat prin cameră și l-a văzut pe Isus Hristos stând acolo cu bucata de haină cu care îl învelise el pe cerșetor. El i-a zis: *„Când ați făcut aceste lucruri unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie! Știți cum și-a pecetluit viața, nu-i așa?

Priviți-l pe Policarp! El s-a luptat împotriva bisericii romane pentru botezul în Numele Domnului Isus Hristos, și a fost ars pe rug; l-au chinuit și l-au ars în locul unde a fost dărâmată o baie publică. Priviți-l pe Irineu și pe toți ceilalți care au suferit pentru această cauză. Acelea sunt vieți vrednice de Evanghelie!

Citiți ce a spus Pavel în Evrei 11, cum au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au pribegit în piei de oi și de capre, au fost părăsiți și nevoiași și așa mai departe, vieți de care această lume nu este vrednică. Ia te uită! Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie! Cum va rezista în ziua judecății viața mea și a voastră în fața unor oameni ca aceia?

Priviți-l pe Pavel în timp ce mergem înainte. El a rezistat pentru Evanghelie și a lăsat ca Viața lui Isus să curgă prin el fără să-i pese ce spune cineva despre aceasta. El s-a dus și i s-a tăiat capul pentru Evanghelie. El a fost o reprezentare vrednică a Evangheliei și indiferent ce au spus oamenii, a lăsat Curentul Vieții veșnice să curgă prin el, spunând chiar: *„Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei.”* (Romani 9.3). Acum știți ce să faceți dacă ați primit Viața veșnică? Cu aceasta, întrebarea voastră a primit răspuns. Voi puteți alege partea intelectuală sau partea duhovnicească. Dacă aveți într-adevăr Viața veșnică, se întâmplă aceasta.

Pavel era gata să fie lepădat el însuși de la Hristos pentru poporul său, oameni orbi și ignoranți care nu voiau să asculte Evanghelia vestită de el, ca să intre ei. Aceasta mă face să mă rușinez, pentru că eu am fost gata să renunț la ei pentru că

nu mă ascultau. Simt că trebuie să mă pocăiesc și m-am pocăit.

Indiferent ce ar spune alții, aceasta este o viață vrednică de Evanghelie. Tânărul bogat, ca cei mai mulți dintre noi astăzi, se închid, refuză Cuvântul Vieții și sunt mulțumiți să fie membrii unei biserici. Ei duc o viață care se dovedește în Biblie că nu este vrednică de Evanghelie. Acesta este Adevărul. Cum ar putea să lumineze Evanghelia printr-o lumină care s-a întunecat, dacă ei neagă puterea lui Dumnezeu?

Singura cale de a trăi o viață vrednică de Evanghelie, este să Îl lăsați pe Hristos și Cuvântul Lui, deoarece El este Cuvântul, să Se reflecte atât de perfect în voi, încât Dumnezeu să dovedească ceea ce a spus în Cuvânt. Hristos a murit și S-a dat ca Jertfă înaintea lui Dumnezeu, apoi S-a întors înapoi în forma Duhului Sfânt, ca să Se reflecte prin poporul Său și să-Și continue lucrarea, reflectându-Se prin voi ca să-Și împlinească Cuvântul promis în aceste zile. Ioan Botezătorul a trăit aceasta atunci când L-a văzut și L-a auzit pe Hristos. Hristos a intrat în apă și Ioan a zis: „*Iată Mielul lui Dumnezeu.*” Nimeni altul nu L-a văzut, dar el a văzut Lumina care a venit jos din cer, în chipul unui porumbel, și un glas a spus: „*Acesta este Fiul Meu în care îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” El L-a văzut venind și Isus a intrat în apă, Emanuel a stat înaintea unui predicator care se presupunea a fi radical, și a spus înaintea oamenilor: „Eu vreau să fiu botezat de tine.”

Ioan a spus: „*Doamne, eu am trebuință să fiu botezat de Tine. De ce vii Tu la mine?*” Ei s-au întâlnit unul cu altul, față în față, un profet și Dumnezeu Lui. Amin! Nu ați vrea, mie mi-ar plăcea să stau acolo și să-i privesc, să văd ochii aspri și adânci ai lui Ioan privind la ochii aspri și adânci ai lui Isus, veri de-al doilea după trup. Isus a zis: „Ioan, lasă să fie așa pentru că așa se cuvine. Noi suntem Mesajul acestei ore și se cuvine să împlinim toată neprihănirea.”

Ioan s-a gândit: „Da, El este Jertfa, iar Jertfa trebuie să fie spălată înainte de a fi prezentată.” Apoi l-a zis: „Vino aici”, și L-a botezat. Amin! Cu alte cuvinte: „Se cuvine să împlinim toată neprihănirea.” Isus știa că acel om era adevărat și a spus despre el: „Niciodată nu s-a născut un bărbat ca el. El era mai mult de un profet.

Dacă puteți primi aceasta, el este mai mult decât un profet.”

Ioan a zis: „Doamne, eu am nevoie să fiu botezat de Tine, de ce vii Tu la mine?” Dar El i-a răspuns: „Lasă să se facă aceasta, Ioan, pentru că se cuvine să împlinim tot ce a promis Dumnezeu, și Eu sunt jertfa. Eu trebuie să fiu spălat înainte de a fi prezentat.” Oh !

Astăzi, când Luminile serii strălucesc, nu există niciun om cu mintea normală, niciun învățat al Bibliei care să nu știe că aceasta este ultima zi. În această zi din urmă se cuvine să ne îndepărtăm de aceste ziduri mari, de aceste lucruri, să intrăm în neprihănirea lui Isus Hristos și să luăm Pecetea lui Dumnezeu înainte ca diavolul să ne dea semnul fiarei. Oh, vai!

Rugați-vă lui Dumnezeu să lăsați Lumina acestei zile să se ridice în voi, ca să fiți un slujitor ascultător al lui Dumnezeu și apoi să lase roada Duhului să rămână veșnic în viața voastră. Acea este o viață vrednică de Evanghelie.

În încheiere, lăsați-mă să vă mai spun ceva. Singura cale să puteți trăi o viață vrednică de Evanghelie este să lăsați ca Evanghelia Însăși, fiecare bucățică din Evanghelie, să vină în voi, să reflecte promisiunile Lui și să le dovedească. Lăsați ca Dumnezeu să trăiască în voi și să dovedească promisiunile acestei zile. Chiar Isus i-a zis lui Ioan: „Lasă să facem așa, Ioan, căci este corect. Noi suntem mesagerii acestei zile și trebuie să împlinim toată neprihănirea.” Dacă suntem creștinii acestei zile, să-L primim pe Hristos în inima noastră. El este Cuvântul. Nu negați nimic din El, ci spuneți: „Este Adevărul.” Puneți-L în inima voastră, primiți roada Duhului peste voi și împliniți fiecare promisiune pe care a făcut-o El în Biblie. Dumnezeu vrea să-Și împlinească Cuvântul, dar El nu are alte mâini decât pe ale mele și ale tale. El nu are alți ochi decât pe ai mei și ai voștri. El nu are altă limbă decât a mea și a voastră. *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”* Mlădițele poartă rodul. Vița dă viață mlădiței. Acea este o viață vrednică de Evanghelie.

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să-i binecuvânteze cu tot harul cerului și

Duhul Lui cel Sfânt pe toți cei ce sunt prezenți aici, sau ascultă prin transmisiune, ca să ducem o viață despre care Dumnezeu să poată spune: „Îmi place; intră în bucuria pregătită pentru tine de la întemeierea lumii.” Fie ca Dumnezeul cerului să-Și trimită binecuvântările peste voi toți.

Mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze în seara aceasta, pe voi femeilor care aveți părul scurt, ca să vedeți și să scăpați de această orientare modernă a zilei și să vă dați seama că Biblia spune că nu ar trebui să o faceți. Dacă sunteți vinovate de purtarea hainelor imorale, Dumnezeul cerului Își va vărsa harul în inima voastră, ca să nu o mai faceți niciodată și să nu fiți vinovate din nou de un astfel de lucru. Fie ca Duhul Sfânt să o deschidă și să v-o arate.

În ce vă privește pe voi, bărbații care aveți soții și le lăsați să fie șeful casei și să vă conducă în jur, fie ca Dumnezeul cerului să vă dea har să puneți piciorul în prag, să aduceți femeia aceea înapoi în gândirea corectă și să vă dați seama că acela este locul vostru în Hristos. Nu de șef, dar voi sunteți capul casei. Amintiți-vă că ea nici măcar nu este în creația originală, ci este numai un produs lateral al vostru, dat de Dumnezeu pentru voi, ca să vă poarte de grijă, să vă curețe hainele, să vă facă mâncare, și așa mai departe. Ea nu-ți este dictator.

Voi, femeile americane, alergați în jur cu o grămadă de vopsea pe față și cu nasul în aer, încât dacă ar ploua v-ar îneca; apoi vă gândiți că sunteți un fel de dictator. Tu ești un sisy, nu un adevărat fiu al lui Dumnezeu! Acesta este adevărul. Bărbaților, fie ca Dumnezeu să vă dea har, ca fii ai lui Dumnezeu, să opriți un asemenea nonsens ca acela. Corect!

Fie ca El să vă dea har să aruncați țigările, să încetați să mai ascultați acele glume murdare și toate lucrurile lipsite de sens. Să fim fii ai lui Dumnezeu care pot trăi o viață vrednică de Evanghelie. Dacă un creștin merge pe stradă, putând să arate în urma lui că este un creștin, atunci Dumnezeu Se va descoperi prin el. Poate vă gândiți că o femeie arată demodată, dar ea este o doamnă adevărată. Acolo este.

Fiți un creștin cu adevărat, pentru că noi suntem străini aici. Nu aceasta este Casa noastră. Casa noastră este sus. Noi suntem fiii și fiicele Împăratului. Să ducem deci o viață care face cinste numelui de creștin. Dacă nu puteți duce o astfel de viață, încetați să vă mai numiți creștini, pentru că aduceți numai ocară Numelui Său.

Vă mulțumesc tuturor celor care ați fost aici în seara aceasta fierbinte. Nădăjduiesc ca niciunul să nu fie pierdut în ziua aceea. Dumnezeu să mă ajute să fiu în stare să lupt tot timpul pentru Adevăr. Eu nu vreau să rănesc, dar nici nu vreau să fac compromis. Dacă aș vrea aceasta, nu aș fi cu adevărat în Hristos. Pe copiii mei trebuie să-i corectez pentru că îi iubesc ca un tată adevărat. Oricine are dragoste, va face aceasta. Dragostea corectează. Acesta este motivul pentru care ne corectează Dumnezeu. El ne iubește.

Fie ca de acum înainte să trăim o viață care este vrednică de Evanghelie, plină de dulceață și de bunătate. Să nu spuneți: „Binecuvântat să fie Domnul! Știu că ea o are pentru că a vorbit în limbi și a dansat în Duhul.” Aceasta este în ordine, dar ea nu are roada Duhului; Duhul nu este acolo. Ea numai imită un fel de emoție sau altceva, pentru că Duhul Sfânt poate trăi numai viața roadei Duhului; acesta este singurul fel în care o poate face.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Dumnezeu care Și-a revărsat Lumina în această ultimă zi, care stă aici înaintea mea și a Bibliei Lui și fotografia acestui Înger, această Lumină misterioasă în forma unei piramide, despre care oamenii de știință nu știu nimic... Ei nu pot explica, dar Îți suntem mulțumitori, Tată, că nouă ne-ai spus cu luni de zile înainte de a se întâmpla; Îți suntem recunoscători. Fie ca oamenii care sunt chemați prin Numele Tău, să se depărteze în seara aceasta de păcat, Doamne.

Doamne, fie ca surorile noastre să înțeleagă că dacă le-am vorbit dur, nu am făcut-o pentru că nu le iubesc, ci pentru că nu vreau să-l văd pe diavolul sucindu-le până când cad în moarte, apoi să încerce să Te întâlnească în starea aceea, după ce au auzit Adevărul lui Dumnezeu. Fă-le să simtă că ele însele trebuie să meargă și să cerceteze Scripturile ca să vadă dacă este corect, apoi să se plece pe genunchi și

să spună: „Dumnezeule, acesta este Adevărul?” Dacă sunt sincere, aceasta este tot, pentru că Cuvântul Tău este Adevărul.

Poate mulți dintre cei prezenți au auzit lucruri care i-au rănit, dar Duhul lui Dumnezeu le-a vorbit și ei au stat liniștiți și au ascultat. Ora este târzie și timpul în care trăim este de asemenea târziu. Soarele este gata să apună și curând se va așeza întunericul, iar venirea Domnului și luarea Bisericii este aproape. Cum Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne!

Binecuvântează-i pe toți cei care stau aici și pe cei care vor asculta aceste benzi în lumea întreagă, și fie ca ei să se depărteze de crezurile lor vechi și de alte lucruri, să vină și să slujească Dumnezeului celui Viu, cum a făcut regina din Sud. Ei i-au trebuit trei luni să ajungă la Solomon, omul care Îl reprezenta pe Isus Hristos sau Dumnezeul Cerului. Isus a spus că ea a venit din cele mai îndepărtate părți ale lumii să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon! Noi știm că Cel mai mare decât Solomon, marele Duh Sfânt Însuși este aici, lucrând prin oameni. Cât Îți mulțumim pentru aceasta, Tată!

Binecuvântează-l pe păstorul nostru scump, fratele Neville. Doamne, inima mea tresaltă când mă uit la el și mă gândesc la lucrarea lui din dragoste. Eu îl iubesc. Te rog să-l întărești și să-i dai curaj, să-l binecuvântezi pentru mai mulți ani de slujire în acest mare câmp al secerișului în care suntem acum.

Binecuvântează toți frații predicatori care stau aici în seara aceasta. Mulți dintre ei sunt vizitatori din alte locuri. Te rog să fii cu ei. Acolo este Junie, fratele Ruddell și oamenii aceștia scumpi, din bisericile surori cu biserica de aici, care stau și țin Lumina Evangheliei în diferite părți a orașelor din jur. Îți mulțumesc pentru acești oameni, Doamne. Încurajează-i și dă-le har să reziste în marile încercări și alte lucruri care vin peste pământ ca să-i dovedească pe creștini.

Vindecă bolnavii și pe cei aflați în suferință, Doamne. Fii cu noi în săptămână care vine și dă-ne curaj. Fă ca micile lecții de școală duminicală frânte, să nu le

părăsească inima, ci să mediteze zi și noapte la ele. Dă-ne aceste binecuvântări, Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubiți? Credeți? Să cântăm din nou cântarea noastră, „Îl iubesc, Îl iubesc”, în timp ce dăm mâna unii cu alții. Să cântăm cu toții: „Îl iubesc.” Închideți ochii și să ne uităm la El. Spuneți: „Doamne, dacă există vreunul din acele lucruri firești în mine, scoate-l chiar acum. Scoate-l afară.” Cei de afară care auziți această bandă, când auziți cântarea aceasta, cântați-o cu noi chiar în locul unde stați. Dacă sunteți condamnați prin Cuvânt... Dacă nu credeți că este Cuvântul, cercetați Scripturile și vedeți dacă este corect. Se cuvine s-o faceți pentru că aceasta înseamnă Viață sau moarte. Dacă în timp ce o cântăm, în viața voastră mai există fire, ridicați mâna. Luați-vă copiii și soția și ridicați mâna, dați-l viața Lui și spuneți: „Doamne, curăță-mă de tot răul!” Să ne ridicăm în timp ce cântăm. Îl iubesc. (Doamne Isuse, Te rog să vindeci oamenii care vor primi aceste batiste. Îi binecuvântează în Numele lui Isus Hristos. Amin).

Și a plătit salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Închideți ochii și rugați-vă. Să ne rugăm în inima noastră: „Doamne Isuse, cercetează-mă. Te iubesc cu adevărat? Tu ai spus: *„Dacă Mă iubiți, veți ține poruncile Mele. Dacă Mă iubiți, veți ține Cuvântul Meu.”* Apoi, spuneți în inima voastră: „Doamne lasă-mă să țin Cuvântul Tău. Lasă-mă să-L ascund în inima mea ca să nu păcătuiesc niciodată împotriva Ta, adică să nu fiu necredincios față de nimic din ceea ce ai spus Tu.”

În timp ce cântăm, „Îl iubesc”, să dăm mâna cu cineva de lângă noi. Doar întindeți mâna și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze frate sau soră!” Stați liniștiți.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit,

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Să ne ridicăm mâinile spre El.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit,

Și a plătit salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Îl iubiți? Nu este El minunat? Copii, mă rog pentru fiecare din voi. La ce mi-ar folosi să stau aici și să spun aceste lucruri, dacă n-aș crede în inima mea că vă ajută? Abia pot să stau aici. Mă dor picioarele și mi-au transpirat în pantofi. Sunt foarte obosit. Eu nu mai sunt un tânăr și am predicat trei sau patru predici, m-am rugat pentru bolnavi și m-am dus zi și noapte înainte. De ce stau aici să fac aceasta? Dacă toți acești treizeci de ani ar fi pentru popularitate, ar fi degeaba. Voi știți că eu nu iau bani. V-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Știți că acesta este adevărul. Eu vă iubesc. Aceasta este dragostea lui Dumnezeu în inima mea pentru fiecare din voi. Aș vrea să pot sta înaintea lui Dumnezeu și să spun: „Dumnezeule, lasă-mă să-i ajut. Lasă-mă să fac aceasta.” Dar eu nu o pot face pentru că fiecare persoană trebuie să stea singură. Vedeți?

Eu cred că într-una din aceste zile, noi toți mergem sus. Și dacă se întâmplă să adorm înainte de acel timp, dacă sunt luat de la voi, amintiți-vă că vă voi întâlni dincolo. Eu știu că așa este. Viziunea v-a spus orice lucru și totul s-a împlinit întocmai cum a spus El. Nimeni nu poate spune că în toți acești ani am spus ceva și nu s-a întâmplat. Lumea știe aceasta. Voi ați văzut că tot ce a spus El a fost Adevărul. Vedeți? Același Dumnezeu m-a lăsat să mă uit dincolo de cortina timpului, și am văzut femei și bărbați care mă îmbrățișau și-mi ziceau: „Oh, frate Branham!” Eu nu pot sta. Dacă sunt obosit voi merge oricum.

Mă dor spatele... Eu am cincizeci de ani, și voi știți că aveți o durere în plus în fiecare zi. Rugăciunea mea este: „Dumnezeule ține-mă sănătos, ține-mă sănătos să predic Cuvântul și să stau pentru Adevăr până când îl voi vedea pe băiatul meu, Iosif, suficient de vârstnic și umplut cu Duhul Sfânt, încât să pot lua această Biblie veche și uzată, s-o pun în mâna lui și să spun; „Fiule, poart-o până la sfârșitul vieții tale. Să nu o compromiți!”

M-am gândit că poate va predica Billy Evangelia. Dumnezeu nu l-a chemat, dar cred că Iosif, băiețelul meu slăbuț, este chemat de Dumnezeu. De aceea nu se pot împrieteni copiii cu el. El este un conducător și știu că Dumnezeu l-a chemat. Eu vreau să-l instruiesc în calea Cuvântului, în calea Cuvântului Domnului, ca să nu uite acel Cuvânt. Vreau s-o fac eu însumi, dacă va fi cu voia lui Dumnezeu, iar când voi îmbătrâni și voi sta în spate, să-l văd stând în amvon și spunând: „Este aceeași Evanghelie pentru care a stat tatăl meu. În seara aceasta, el este bătrân și frânt, dar vreau să-i iau locul.” Să stea acolo.

Apoi mă voi uita sus și voi spune: „Doamne, lasă ca slujitorul Tău să plece în pace.” Doresc foarte mult aceasta. Până când vine acel timp... Cum ar fi dacă voi învia într-o altă generație? Nu pot. Eu trebuie să vin cu generația aceasta, trebuie să stau cu voi. Voi sunteți aceia pentru care stau să dau socoteală înaintea lui Dumnezeu de Evangelia care am predicat-o. Credeți că voi sta aici și voi încerca să răsucesc ceea ce cred că este corect? Dacă aș ști că ceea ce vă spun este greșit, aș vrea să ieșiți afară la ceea ce este corect. Într-adevăr, Dumnezeu mă face să mărturisesc din inimă că vă iubesc pe fiecare cu o dragoste creștină divină adevărată. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine.

Eu nu știu ce urmează, dar știu Cine-mi ține viitorul, și mă odihnesc în aceasta.

Acum predau amvonul unui bărbat în care am încredere deplină ca slujitor al lui Isus Hristos, păstorul nostru, fratele Neville. Amin.

-Amin-